Пам'ятайте про Україну!

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 30 Montgomery St. Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237 (201) 434-0807
з Ню Йорку (212) 227-4125
УНСоюзу: (201) 451-2200
з Ню Йорку (212) 227-5250

РІК LXXXVI. Ч. 209. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, П'ЯТНИЦЯ, 14-го ВЕРЕСНЯ 1979 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, FRIDAY, SEPTEMBER 14, 1979 No. 209. VOL. LXXXVI.

ПОМЕР ВИЗНАЧНИЙ УКРАЇНСЬКИЙ КОМПОЗИТОР СТАНИСЛАВ ЛЮДКЕВИЧ

Москва. — Совєтське агенство ТАСС повідомило, що 12-го вересня 1979 року помер у Львові на 101-му році життя Станислав Людкевич.

Визначний український композитор, музикознавець, фольклорист і педагог Станислав Людкевич — перший професійний композитор на західньоукраїнських землях — народився 24-го січня 1879 року в Ярославі, тепер Польща.

Музичну освіту в дитинстві почав у своєї матері-піяністки, а перші його композиторські спроби з'являються ще під час навчання в гімназії. Восени 1908 року С. Людкевич розпочав навчання на філософському факультеті Львівського університету. Закінчивши університет і прослухавши один рік в армії, Людкевич з деякими перервами до 1914 року викладає також у гімназіях Львова і Перемишля українську, латинську та грецьку мови. Зарекомендувавши себе на музичному ґрунті, Людкевич відчуває гостру потребу поповнити свою музичну освіту. Він виїжджає на два роки до Відня (1907-1909), де вивчає у прославних педагогів композиції та інструментацію у Землінського та Греденера. Свою музичну освіту у Віденському університеті завершує докторською дисертацією „Програмова музика".

Станислав Людкевич

С. Людкевич був директором і викладачем теоретичних предметів Музичного Інституту ім. М. Лисенка у Львові, у 1926-39 рр. інспектором його філій, голова Музикологічної комісії НТШ (з 1936 р.) і дійсним членом НТШ, а згодом професором і керівником катедри Львівської Державної Консерваторії.

Симфонічно-хорова ода „Кавказ" (1902-13) у 4-ох частинах Людкевича є одним з найвизначніших творів української музичної літератури. Інші хорові твори: „Вічний революціонер" (1898), „Косар" (1901), „Хор підземних ковалів" (1905), „Ой, вигострю товариша" (1917), „Заповіт" (1934) і багато інших. Симфонічні твори: „Стрілецька рапсодія" (1914-20),

(Закінчення на стор. 6)

Сенатор Едвард Кеннеді буде, мабуть, суперником Джіммі Картера на становище президента

Вашінґтон. — В минулу суботу сенатор Едвард Кеннеді, демократ з Массачусетс, був у Білому Домі на сніданку з президентом Джіммі Картером. Подана ґазетами вістка, наче би він переконував там Президента, щоби той взагалі не кандидував у президентських виборах в наступному році, знайшла згодом потвердження: сенатор Кеннеді заявив один із високих урядовців Білого Дому, — поінформував президента Картера, що він, Кеннеді, мабуть, зголосить свою кандидатуру.

На цю тему розписуються всі американські часописи, звертаючи увагу, що переведені ґазетами та професійними агенціями опити виявили більшу популярність в Демократичній партії та в цілому суспільстві Едварда Кеннеді, як президента Картера. Сам Едвард Кеннеді прилюдно все це твердить, що він переконаний, що президент Картер буде кандидувати, дістане призначення від Демократичної Конвенції і буде переобраний — але водночас заявив, що його мати і дружина, яким він обіцяв був, що не буде кандидувати (після того, як обидва його старші брати, президент Джан і сенатор Роберт, впали жертвами атентатів) — звільнили його з тієї обітниці.

Коментатори вважають, що та його заява насправді рівнялася проголошенню його кандидатури на президента ЗСА. Найбільшим обтяженням сенатора Едварда Кеннеді є його трагічна пригода з 18 липня 1969 року, коли він, відвозячи нічною колишню секретарку свого покійного брата Роберта до дому після прийняття, влетів із автом з мосту до затоки, сам вирятувався, але дівчина Мері Копечни, затонула, а він зголосив цей випадок до поліції щойно кільканадцять годин пізніше. Коментатори поділені в поглядах: деякі вважають, що це був просто нещасливий випадок, який забувся, інші — що саме у передвиборчій кампанії витягнуть цю справу противники і будуть дискредитувати Едварда Кеннеді. Приятелі названого сенатора заповіли, що сам Едвард Кеннеді проголосить своє остаточне рішення на День Подяки. Президент Картер не вирікся своєї кандидатури на другу каденцію, так само, як не виреклися її деякі інші потенціяльні кандидати, наприклад, каліфорнійський губернатор Едмунд Бравн.

ЗРОСТАЮТЬ ОПОЗИЦІЙНІ НАСТРОЇ СУПРОТИ ВІЙСЬКА СССР НА КУБІ

Вашінґтон. — До теперішних опозиційних голосів щодо стаціонування на Кубі одної бойової совєтської бриґади, приєднався впливовий демократичний сенатор Генрі Джексон, давній противник договору ЗСА з СССР про обмеження стратегічної зброї (САЛТ 2), який спершу в телевізійному інтерв'ю, а згодом у промові на пленумі Сенату зажадав, щоби совєти не тільки забрали з Куби всі свої наземні війська, але також літаки й припинили доставляти Кубі підводні човни, які можуть кожної хвилини стати поважною загрозою для американських комунікаційних шляхів — потайки замінованою прибережні води.

Сенатор Джексон просто назвав закордонну політику президента Картера у відношенні до СССР „угодовською" та заявив ще раз, що коли совєти не виконають сказаних ним вимог, то „САЛТ 2 піде до рова." Так само голова сенатської Комісії для закордонних зв'язків сен. Франк Чирч заявив знову, що нема шансів для ратифікування Сенатом САЛТ 2, якщо раніше не буде відкликана з Куби совєтська бриґада.

Державний секретар Сайрус Венс мав під кінець минулого тижня першу довгу розмову на цю тему з совєтським амбасадором Анатолієм Добриніним — про хід і вислід тієї розмови нічого не виявлено. Розмови будуть продовжуватися, але державний секретар Венс підтримав своє попереднє становище, що цю справу „треба поладнати дипломатичним шляхом на сприятливий для обох сторін лад". Державний секретар Венс, секретар оборони Гарольд Бравн, дорадник для справ крайової безпеки Збіґнєв Бжезінські і голова Центральної розвідчої агенції адмірал Стенфілд Тирнер мали окрему нараду у цій справі без приявності президента Картера — опісля Збіґнєв Бжезінські поінформував докладно Президента про ту нараду.

Тим часом у нижчій палаті Конгресу, у Палаті Репрезентантів, виринув проєкт, щоби дати Президентові право відмовляти дозвіл на експорт товарів до СССР якщо СССР порушуватиме доктрину Монро з 1823, яка забороняє заморським країнам втручатися до західної гемісфери. Державний секретар Венс поінформував теж про цілу ситуацію колишнього державного секретаря за урядів Ніксона і Форда Генрі Кіссінджера і той заявив, що дає свою повну підтримку Венсові.

Московська „Правда" взагалі назвала „злобною видумкою" американської преси і „ворогів американсько-совєтської приязні" твердження про наявність совєтської бриґади на Кубі. Амбасадор Добринін будьто не заперечив, що на Кубі є совєтські вояки, але тільки „як військові інструктори для кубинської армії".

В Торонто відбудеться Головний Делеґатський З'їзд Братства 1 УД УНА

Торонто, Канада (О. Лий). — Із Головної Управи Братства колишніх вояків І-ої Української Дивізії'Української Національної Армії інформують, що 6-ий Головний Делеґатський З'їзд Братства, який відбувається щотри роки, буде цього року в днях 13 і 14-го жовтня в Торонто, Онтаріо, Канада у зміненому місці, а саме в приміщеннях готелю Шератон Сентер при 123 Квін вулиці, навпроти міської ратуші.

В справі нічліґів слід звертатися безпосередньо на адресу готелю: Sheraton Center Hotel, 123, Queen St. West Toronto, Ont. Canada, M5H-2M9, tel.: (416) 361-1000.

Реєстрація делеґатів у суботу, 13-го жовтня від 9-ої години ранку, а ділові наради З'їзду почнуться о 10-ій год. й триватимуть до 6-ої год. вечора (із перервою вполудне на обід). Предметом нарад З'їзду будуть звіти із трирічної праці уступаючої Головної Управи Братства, дискусія й аналіза пророблєної праці, намічення плянів діяльности на найближче майбутнє, вибір нової Головної Управи на чергову каденцію трьох років, схвалення резолюцій й рекомендацій, видавничі справи тощо.

Увечері того ж дня, у суботу, 13-го жовтня, відбудеться о 7-ій год. в залі „Сівік Боллрум" З'їздовий Бенкет (7 год. — коктейл, 8-ма год. вечора — бенкет) із відповідною програмою. До участи в бенкеті із промовами є, між іншим, попрошені голова Закордонного Представництва Української Гельсінкської Групи генерал Петро Григоренко та український генерал Канадської Армії генерал-бриґадир Степан Андрунік. Господарем бенкету є Станиця Дивізійників у Торонто.

Теперішню Головну Управу Братства колишніх вояків 1-ої УД УНА очолювала у двох каденціях на протязі 6-ти років Президія з осідком у ЗСА в складі: д-р Роман Дражньовський — голова, Роман Данилюк — заступник голови й часто діючий голова, секретарі — Всеволод Будний та Роман Гасцький (після смерти пок. В. Керода) та фінансовий секретар-скарбник — Роман Кобрин. Референтом видавництва в Головній Управі є Мирослав Богдан Біґус, а редактором єдиного у вільному світі українського військового журналу „Вісті комбатанта" є з рамени Братства д-р Мирослав Малецький з Торонто.

Із найважливіших осягів уступаючої Головної Управи Братства слід підкреслити видачу й розпродаж трьох книжок дивізійної тематики, а це — перевидачу з доповненнями книжки „Бій під Бродами", видачу книжки Романа Крохмалюка про Військову Управу під наголовком „Заграва на сході" та останньо книжки Всеволода Будного „Рімінї" — спогади із полону Дивізії в Ріміні, Італія. Заслуговує на увагу постійне піклування й видавання з рамени Головної Управи разом із іншими комбатантськими організаціями єдиного у світі українського військового журналу „Вісті комбатанта", посилена акція збирання матеріялів та фондів на видачу Історії Української Дивізії, основаної на документарних джерелах (цієї справою займається окрема Редакційна Комісія під проводом письменника Юрія Тиса-Крохмалюка, а найбільшу суму фондів у висоті понад 10,000 долярів придбала попередня й теперішня Крайова Управа Братства в ЗСА), гармонійна співпраця з іншими українськими комбатантськими організаціями, активна участь в II і III-му СКВУ, участь у святочних посвяченнях нового військового цвинтаря у Фельдбаху, Австрія, де спочивають полеглі вояки Української дивізії, нав'язання тіс-

(Закінчення на стор. 6-ій)

У Москві помер президент Анголі А. Нето

Москва. — Тут у понеділок, 10-го вересня, помер на 56-му році життя президент Анголі Агостіно Нето, який в 1970-их роках став одним із ключевих неґритянських лідерів на африканському континенті. Нето хворів на пістряка селезінки і перебував тут під опікою совєтських лікарів.

Нето був марксистом з переконання і на посту президента Анголі тісно співпрацював зі Совєтським Союзом і його союзниками, зокрема з Кубою, війська якої перебувають на території Анголі. Однак з уваги на поганий економічний стан Анголі, Нето в останніх місяцях старався добитись визнання його режиму Вашінґтоном в надії на одержання економічної допомоги.

Під час перебування Нето в Москві його заступав міністер плянування Гозе Едуардо Дос Сантос, який правдоподібно стане наслідником Нето на становищі президента Анголі.

Агостіно Нето

Церемоніял у Харківському інституті

Харків. — Київська „Молодь України" інформує, що тут напередодні нового навчального року в Харківському політехнічному інституті ордена Леніна — відбулася „урочиста посвята в студенти". Церемоніял цієї „посвяти", наче набір в ...рекрути розпочався тим, що цих студентів, які вписалися вперше до цієї школи, привітали викладачі, вчені та старшокласники. Поміж ними, з підкресленням потрібного „полум'яні незаспокоєности", „вогню дерзання", „цілеспрямованости" та з висловами „слів напуття", крім ректора, завідуючого катедрою і професорів, виступала „радянська еліта" — перший секретар ЦК ЛКСМ України А. І. Корнієнко та герой соціялістичної праці АН УССР В. І. Атрощенко.

А опісля прийшло оте... неминуче, без якого не обійтись „радянській людині", бо „потому прозвучала клятва на вірність науці, партії і державі", — закінчуючи новинку, — пише „Молодь України".

Округа Клівленду започатковує осінню організаційну кампанію

Клівленд, Огайо. — Зараз по святочному відзначенню 85-річчя Українського Народного Союзу, яке відбудеться тут у неділю, 23-го вересня ц. р., на Оселі СУМ-А „Хортиця" в Гантінґтоні Огайо, на яку мають доїздити або доїзд усі члени і громадянство з місцевостей: Клівленд, Акрон, Кентон і Лорейн, розпічнеться уже у понеділок, 24-го вересня ц. р., в Окрузі осіння членська кампанія, у якій візьмуть участь: головний організатор Василь Оріховський і місцеві члени Головного Уряду разом зі секретарями і членами Управ поодиноких Відділів.

Секретарі Відділів зобов'язані до того часу приготовити списки кандидатів у члени, тобто громадян, яких можна буде відвідати і приєднати в члени УНСоюзу. Ті громадяни, які хотіли б набути грамоти, або дістати точні інформації про членство і забезпечення в УНСоюзі для себе, чи для своїх дітей, повинні вже тепер зголоситися до секретарів Відділів. Багато громадян Клівленду ще не є членами цієї найстаршої і найбільшої української братської організації і вони тепер будуть мати нагоду до неї вступити.

Появився перший випуск „Українсько-Американського Індексу"

(Предметний покажчик до англомовного тижневика „Юкреніен Віклі")

Енґлевуд, Кол. (УНФ). — Заходами і накладом Української Наукової Фундації — Відділу Довідкової Літератури, за авторством Христини Винар, появився перший покажчик змісту до тижневика „Юкреніен Вікли" за 1978 рік — „Юкреніен Амерікен Індекс". Дане видання заповнює поважну проґалину в американській довідково-інформаційній літературі і нараховує понад 2,000 позицій, що розміщені в поазбучному порядку під відповідними предметними покажчиками (іх є понад 800). У виданні знаходимо обширне впровадження і короткий розділ про найголовніші події у житті української спільноти в Америці за 1978-ий рік. Українсько - Американський Індекс появлятиметься щорічно і його перший випуск коштує всього 6 долярів. Науковці, студенти, бібліотекарі і всі інші зацікавлені дослідами українськоі спільноти в ЗСА або інформаціями про українське життя — одержуть необхідне довідкове видання, яке улегшить їхню наукову або інформаційну працю. Автор цього видання п-і Христина Винар є автором низки праць. Кожному американському бібліотекареві є відома її праця „Гайд ту Референс Букс фор Скул Мідія Сентерс", довідник для публічних шкіл, що поміщає біля 3,000 позицій рекомендованої літератури і появився вже декількома накладами. Вона є також співредактором видання Американської Бібліотечної Асоціяції „Скул Мідія Кводерлі" та численних статтей на бібліотечні теми. Саме у відомому міжнародному журналі дитячої літератури, „Федрус" появилася її обширна стаття про українську дитячу літературу, перша стаття на цю тему англійською мовою. Біографічні дані про автора поміщені у відомому престижевому довіднику „Контемпорері Авторс".

Українська Наукова Фундація постала у 1974 році у Денвері, Кольорадо, з головним завданням допомогти у виданні англомовної літератури про Україну. У відносно короткому часі за допомогою УНФ появилася англійською мовою фундаментальна „Історія української літератури" проф. Дмитра Чижевського — одне з найповажніших наукових видань з цієї ділянки. Фундацію очолює відомий український вчений проф. д-р Богдан Винар, а головою Наукової Ради є найвидатніший історик України професор д-р Олександер Оглоблин. Українська Наукова Фундація запляновала цілу низку інших необхідн-

(Закінчення на стор. 6)

У НЮ ЙОРКУ ПОМЕР СЛ. П. ОЛЕКСАНДЕР І. ЧЕРКАСЕВИЧ

Ню Йорк, Н. Й. — У вечірніх годинах, у вівторок, 11-го вересня 1979 р. в одному з тутешніх шпиталів помер сл. п. Олександер Іванович Черкасевич — учасник визвольної Боротьби, сотник бронепотягу „Чорноморець", 3-ої Залізної Стрілецької Дивізії Армії УНР, народжений в Одесі, Україна. Покійний залишив у глибокому смутку дружину — Ірину, дочку — Марію та внуків — Петра і Тамару.

Панахида за душу Покійного відбулася у середу, 12-го вересня, о год. 6-ій вечора в похоронному заведенні при 542 Захід 153 вулиця. Похорони будуть у п'ятницю, 14-го вересня поміж 1-2 год. по полудні і тлінні останки Покійного перевезуть на Український Православний Цвинтар св. Андрія в Бавнд Бруку.

НА ОСЕЛІ УНСОЮЗУ ВІДБУДЕТЬСЯ ВИБІР НОВОЇ „МІС СОЮЗІВКИ"

Союзівка. — У суботу біля півночі, 15-го вересня, ця оселя УНСоюзу привітає під звуки оркестри і оплесків гостей нову „Міс Союзівки" на 1980-ий рік. Вибір 25-ої з черги „Міс Союзівки" і двох краль буде кульмінаційною точкою традиційного Дня УНСоюзу, який цього року проходитиме під знаком 85-річчя цієї найбільшої і найстаршої української організації у вільному світі. Контест за звання „Міс Союзівки", як і ціла яов'язана з тим програма, рік-річно притягають біля 2,000 осіб на Союзівку.

Переведенням вибору „Міс Союзівки" займається спеціяльне жюрі, склад якого проголошується щойно після контесту. Неголосуючим членом жюрі є п-і Квітка Стецюк, яка рівнож приниматиме зголошення кандидаток. До контесту можуть ставати всі дівчата українського роду, які є членами УНСоюзу.

Вибір „Міс Союзівки" попередить мистецька програма, головною атракцією якої буде танцювальна група з Асторії, Н. Й., під керівництвом Олени Оприско. Після програми відбудеться забава під звуки оркестри Союзівки в складі якої є: Алек Худолій і Дорко Сенчишин.

На кортах Союзівки під час цього вікенду проходитимуть тенісові змагання в рамках 10-го з черги тенісового турніру УНСоюзу, що його організують інж. Юрій Савчак і Зенон Снилик. В турнірі візьмуть участь 16 змагунів в групі чоловіків і 8 змагунів в групі сеньйорів. Фінали заплянований на неділю по полудні.

Цей традиційний День УНСоюзу є своєрідним започаткуванням осіннього сезону на Союзівці, багатого на різні з'їзди, товариські зустрічі тощо.

Цьогорічна „Міс Союзівка" Оксана Кондрат (посередині) з першою дружкою Лідією Лодинською (справа) і другою дружкою Лідією Білон після минулорічного контесту на Союзівці.

УКРАЇНСЬКА ХРОНІКА

У ФІЛЯДЕЛЬФІЇ ЗАСНУВАЛИ ВІДДІЛ УМІ

Челтенгем, Па. — Тут, на цьому терені (у Челтенгем — Філядельфія), відкрито новий відділ Українського Музичного Інституту, основницями якого є такі молоді ентузіясти цього діла: Галя Сагата-Порітко, Надя Чемеринська та Ірина Пелех. Учителі в цьому відділі — це випускники УМІ та американських шкіл, зміна „молодої варти", в якої особливий задум — оживити та приєднати більшу кількість дітей і молоді до української музики.

ВІДЗНАЧУВАТИМУТЬ 30-РІЧЧЯ СФУЖО

Ірвінґтон, Н. Дж. — Стараннями Українських Жіночих Організацій стейту Ню Джерзі, у неділю, 23-го вересня ц. р., о год. 4-ій по пол., тут в Українському Народному Домі, 140 Проспект евеню, відбудеться ювілейна програма — відзначення 30-річчя Світової Федерації Українських Жіночих Організацій (СФУЖО). У рамках ювілейної програми виступають з доповідями такі панелістки: Лідія Бурачинська — голова СФУЖО — „Підсумки тридцятирічної праці", Дора Рак — „Жіноча декада ОН", Роксоляна Поттер — „Міжнародний Рік Дитини" та Люба Генсьор — „Український Рік дитини"; модератор — Лідія Гладка — голова ОУ СУА.

На закінчення гутірка за перекуською. Вступ за добровільними датками.

ПАРАДА ГЕН. ШТОЙБЕНА ВІДБУДЕТЬСЯ ЦІЄЇ СУБОТИ

Ню Йорк, Н. Й. — Парада ген. Штойбена, до участи в якій запрошені також українці, відбудеться вже цієї суботи, 15-го вересня ц. р., а не як було сказано у попередньому повідомленні 22-го вересня. Збірка усіх учасників на 63-ій вулиці і Парк евеню о год. 1-ій по полудні.

ВІДЗНАЧЕННЯ АРТИСТА-МАЛЯРА Т. ШУМИЛОВИЧА

Ню Йорк. — У 17-му виданні „Хто є Хто на Сході" поміщено прізвище і короткий життєпис мистця Тараса Шумиловича.

1979 рік приніс цьому маляреві ще такі нагороди: друге місце за графіку — „Каплиця Трьох Святителів XVI сторіччя", виставлену на виставці, що відбувалася під час Нюйоркської конвенції мистців — членів САAA, від 18-го до 29-го червня ц. р., в приміщенні Мануфакчурерс Траст, 401 Медисон евеню. Тараса Шумиловича також нагороджено червоною стяжкою — за його графіку — „Українська церква в Дрогобичі XVII сторіччя", виставлену на річній виставці у Гейнс Фоллс, Н. Й., у приміщеннях клюбу в „Тайлайт Парк"

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc., at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.
P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Невтральність під диктатом з Москви

Переведена у минулому тижні конференція 95-ох „невтральних" держав в Гавані була глумом над поняттям невтральности. Вже сам факт, що головою тієї конференції був Фідель Кастро, дикраторський президент комуністичної Куби, господар і головна фігура конференції, вже сам той факт був достаточним доказом, що йдеться не про нараду дійсно невтральних країн, які повинні становити „третій світ" — поруч із двома суперпотугами сучасного світу, а йдеться про вирежесероване Москвою видовище з головною ціллю — заманіфестувати світові ворожу З'єднаним Стейтам потугу Совєтського Союзу. Все стояло там під знаком ворожої демонстрації проти всього того, що немиле Москві.

Як на глум — речником ніби справжньої невтральности і головним опонентом Фіделя Кастра став югославський президент Тіто — теж комуністичний диктатор у своїй країні, який проте мав відвагу критикувати наїзд СССР і його сателітів із т. зв. Варшавського пакту на Чехо-Словаччину, — мав відвагу спротивитися, щоби югославську економіку пристосувати до потреб совєтських 5-тирічок і мав відвагу загрозити, що коли би Москва спробувала застосувати свій чесько-словацький імперіялістичний експеримент супроти Югославії, то вона, Югославія, буде збройно боронитися. Югославського Тіта підтримували в Гавані представники Індії, Цейлону (Срі Лягка), Бірми, Сінгапуру й Маляйзії.

Зате по другому боці — Фідель Кастро мав підтримку від ворожих Ізраїлеві арабських країн, які на терені наради „невтральних" захотіли перевести свої порахунки з Єгиптом за його замирення з Ізраїлем і дальші заходи завести замирення на всьому Близькому Сході. Дійшло до такого абсурду, що за миролюбні заходи єгипетського президента Анвара Садата Кастро намагався переперти резолюцію радикальних арабських країн, з Палестинською Визвольною Організацією у проводі, щоби Єгипет взагалі викреслити з листи „невтральних": і тільки дорогою „компромісу" залишено в тому бльоці „третього світу" надалі Єгипет, але висловлено йому „строгу догану".

Та конференція 95-ох держав, які погодилися переводити свої наради на комуністичній Кубі під проводом Фіделя Кастра, який вислав вже — з наказу від Москви — понад 40,000 війська для комунізації Анголі й інших країн Африки, була наявним і надзвичайно прикрим новим доказом занепаду у сучасному міжнародному світі поваги З'єднаних Стейтів й інших західніх держав. Совєтський Союз не тільки „наздігнав і перегнав" Америку в ділянці танків і морських одиниць, але й у ділянці свого політичного впливу на країни, які ще недавно були дійсно невтральними, та згодом почали відхилюватися від Америки і схилятись до Москви: бо в сучасному політичному світі все ще рішає силовий чинник, ініціятивність, рішучість, ясне, виразне й відважне становище в усіх міжнародних конфліктах. На превеликий жаль американська закордонна політика все ще не признає тих фактів, — все ще не признає, що СССР рахується тільки із силою, — все ще визнає принцип „терпеливої дипломатії", яку демократичний сенатор Генрі Джексон назвав два дні тому — у зв'язку з аферою совєтської бригади на Кубі — просто „угодівством".

Яка це справедливість, коли країна, в даному випадку Куба, залежна у 100 відсотках від Москви — економічно, політично і військово! Яка це невтральність такої Сирії чи Іраку, які отримують з Москви достави зброї куди більші, ані ж потрібні їм для оборонних цілей. „Третій світ" мав за завдання лагодити конфлікти і гасити завчасу іскорки, які могли довести до воєнної пожежі в будь-котрій частині світу. „Третій світ" постав тому, що Об'єднані Нації виявилися установою, яка стала трибуною для совєтської пропаганди і випадковою базою для сотень совєтських шпигунів.

Очевидно, всі резолюції, прийняті на такому терені, як минулотижнева конференція „невтральних" на Кубі, не мають практичного значення. Але не добре також легковажити собі динамізм совєтської закордонної політики і пропаганди і придивлятися байдуже чи з мінімальними зусиллями делікатної закулісової дипломатії — бо реальні висліди такої тактики корисні для Москви і некорисні для Вашінгтону та всього вільного світу. Вони некорисні для уярмлених Совєтами народів, які не можуть зрозуміти, яким це чином під самим боком Америки, у віддалі кількадесять миль від Фльориди, відбувається масова міжнародна демонстрація проти Америки — під охороною совєтської бригади!

Любомир Павлович

НЕ ЗАВТРА — А ТЕПЕР

Вікове уярмлення нашого народу його ворогами та порівняльно короткі епізоди власної державности, не тільки не дали нашому народові задовільної можливости створити сприятливий ґрунт для державно-творчого діла, але рівнож мали трагічні наслідки на суть його державно-творчої традиції. Через брак сприятливого ґрунту він стратив можливість, на своїм власнім досвіді, перевести свої політичні ідеї в реальне діло, а через неіснування належної державно-творчої традиції створити й закріпити ядро творчої сили, яке стало б запорукою встановлення майбутньої держави. У результаті, державно-творче діло нашого народу знайшлося до нинішнього дня в таких трудноща́х, яких більшість інших народів не знає. Здається, одначе, що так довго, як наш народ знаходиться в колоніяльному стані, так довго можливість побудування державно-творчої сили, яка стала б основою під будову Української Держави остається нездійсненим бажанням, бо це тільки можливо в обставинах необхідної для цього політичної свободи, якої там нема і якої годі очікувати в сучасному. В результаті таких обставин, в яких сьогодні знаходиться український народ на рідних землях, повинно бути зовсім ясним, чому тут в діяспорі побудування такої сили остається пекучою конечністю наших днів.

Здається, можна явно ствердити, що наша присутність, а передусім наша політична діяльність за межами рідного краю, не являє собою достатньої державно-творчої сили, ні достатнього державно-творчого діла, принаймні такого якого ми собі бажали б. На це складається чимало причин. В умовах розсіяння наших поселень по всьому світі, асиміляційного та денаціоналізуючого впливів нашого довкілля в країнах наших поселень, загальної апатії нашого суспільства, а передусім різних внутрішніх непорозумінь, а то й часами явної ворожнечі на нашому політичному відтинку, створюють такі обставини, в яких побудування державно-творчої сили остається все ще нездійснимим ділом. Проте, в обличчі колоніяльного стану, в якім знаходиться наш народ на рідних землях та непевних подій майбутнього, побудування такої сили остається чи не найважливішим нашим завданням. Отож над цим варто б нам застановитись.

В наші дні, коли відбуваються у світі такі радикальні й часті зміни всіх політичних і соціяльних відносин, примінення нашого світогляду до пекучих потреб нашої визвольної політики, а особливо до конечности побудування державно-творчої сили за межами України, мусить остатися нашим головним завданням. Однак, щоб поставити побудову державно-творчої сили у відповідній площині, найважливішим завданням, тут в розсіянні, буде докласти всіх можливих зусиль, щоб здійснити повної консолідації наших політичних стремлінь, бо тільки в такій консолідації можна створити сприятливий ґрунт та закріпити ядро державно-творчої сили, яке стало б джерелом державно-творчого діла. Отож неменучим остається для нас — зуміти об'єднати наші зусилля в одну державно-творчу силу та спрямувати нашу енергію, талант та матеріяльні засоби для національного й державного відродження нашого народу. Тільки при міцно зорганізованому, духово об'єднаному, матеріяльно забезпеченому та цілеспрямованому політичному зусиллі ми зуміємо допомогти нашому народові та підкреслимо велику ролю діяспори у творенні державного діла. Треба усвідомити собі, що побудування державно-творчої сили за межами України остається нашим найважливішим і майже одиноким засобом боротьби нашого народу на міжнародному форумі. Нехай послужить нам зразком жидівський народ, який в розсіянні і за межами рідного ґрунту та часто всупереч великих труднощів, не тільки встоявся супроти свого оточення, але створив таку міцну державно-творчу силу, яка спричинилася до постання Ізраїля.

Побудування державно-творчої сили за межами України це для нас не тільки конечність для осягнення конкретних політичних успіхів на міжнародному форумі та запорука продовження і зміцнення боротьби нашого народу на рідних землях, але одночасно це рішучий почин, який може мати вирішальний вплив на розвиток подій в Україні. Тому у створенні такої сили, слід окрему увагу присвятити двом аспектам: конечности створення міцної матеріяльної бази та залучення до активної праці найкращих та найздібніших творців державної справи.

Перше й найважливіше завдання, від якого залежетиме існування і розвиток державно-творчої сили за межами України, — це міцна та постійна матеріяльна база, бож без неї будь-яка державно-творча справа на міжнародньому форумі не може принести бажаних успіхів. Тому слід особливу увагу звернути на те, щоб наше державно-творче діло розпоряжалось достатніми матеріяльними засобами. Створення такої матеріяльної бази у формі понад мільйонового Всеукраїнського Визвольного Фонду, відсотки з якого йшли б на вдержання державно-творчого діла, — це можлива до переведення справа. Потенціял на побудування міцної і постійної матеріяльної бази в нас існує, тільки зуміймо „в імущого взять і неімущому дать"!

Друга також важлива справа, яка запевнить скріплення і дальший розвиток державно-творчої сили, — це ідейно-свідомий й активно-творчий елемент. Притягненням до активного державно-творчого діла найбільш творчого та найздібнішого елементу не тільки уможливить продовження та зміцнення, але й удосконалення наших державно-творчих зусиль. Не дозвольмо на те, щоб ідейно-свідомий і активно-творчий елемент пропадав без сліду через наше недоцінювання, а ще частіше — через наш надмірний егоцентризм!

У Створенні СКВУ — ми заманіфестували нашу єдність на ширшій плятформі, а тепер докажім, що побудування державно-творчої сили за межами України є можливим і конечним не завтра — а тепер!

о. д-р Іван Тилявський

НА ПОРОЗІ ТРЬОХ ЮВІЛЕЇВ

[1]

Через три дні наша Ієрархія, духовенство, представники наших громад на поселенні, миряни наших церковних спільнот зберуться у Римі довкола високодостойної особи Блаженнішого Патріярха Йосифа, щоб **відзначити три ювілеї**. Кожний з них іншого історичного виміру, але всі три разом становлять важливий етап в історії Помісної Української Католицької Церкви:

50-ліття Синоду наших Владик, що відбувся в Римі від 21 до 29-го жовтня 1929 року;

40-ліття Єпископських Свячень Блаженнішого Патріярха Йосифа 22-го грудня 1939 року;

10-ліття посвячення Собору Святої Софії в Римі 28-го вересня 1969 року.

Кожний з цих трьох ювілеїв — це окрема сторінка в історії нашої Церкви, але на тому історичному тлі, на якому будемо відзначати їх в Римі в днях від 20 до 25 вересня, всі три вони зливаються в одну цілість, яка концепційно становить дуже важливий історичний щабель на шляху дальшого розвитку нашої Церкви, як свідка великої хвилини усвідомлення своїх завдань і віднайдення власної ідентичности в Помісній Церкві між своїми посестрами Східніми Помісними Католицькими Церквами із своєрідним Устроєм — Патріярхатом.

Упродовж століть під тиском зовнішніх обставин, зокрема політичного гніту нашої України, під різними займанщинами — московською, австрійською, польською, мадярською — ми поступово втратили свідомість нашої Помісности, нашого Я на церковному ґрунті в користь Римської Централізації з усіма впливами латинізації в обряді, в літургійній практиці, в канонічному праві, в правопорядку. Чим дальше ми ішли в роках від хвилини Унії з Римом, тим більше послаблювались основи нашої Помісности, яку зрештою нам ґварантовано, коли ми приступили до Унії. І дійшлось до того, що ми з „жебрацьким духом" звертались до Римських Конгрегацій про дозвіл на кожний крок нашої діяльности, і ця ситуація так нашарувалась у століттях (їх майже чотири посьогодні) і зависла тягарем на свідомості нашої Помісности, що сьогодні майже кожний Владика нашої УКЦ вважає себе відокремленою одиницею, прямо залежною від Священної Конґреґації для Східніх Церков, а ще й на глум та всупереч усій богословській науці Сходу називає свою епархію „помісною церквою". В такому дусі впродовж майже двох останніх століть поступала наша Ієрархія, в такому дусі формувались цілі покоління нашого духовенства: як вони можуть сьогодні розуміти шляхи нашої Помісности, яких ніколи не усвідомили собі; як можуть розуміти великі далекосяжні задуми Блаженнішошо Патріярха Йосифа? Як можуть розуміти суть церковного правопорядку в Помісній Церкві, **суть юрисдикції у Помісній Церкві**, коли вони не усвідомили собі найважливішого елементу, що є в основі кожної Помісної Церкви: її власна традиція, канонічна структура її правопорядку, в якій віддзеркалюється історичний розвиток даної Церкви, ієрархічна цілість її території чи обряду — все це становить дійсно основні риси ідентичности кожної Помісної Східньої Церкви.

Бути католиком, бути членом Вселенської Церкви, бути вірним Вселенському Архиєреєві, Апостольській Столиці — все це не означає буте „жебраком" того, що своє, або просити про те, що нам належить. Великий Митрополит Андрей посідав цю свідомість нашої Помісности і намагався передати її всій нашій ієрархії, духовенству, вірним. Але який спротив був нашого „рабського духа"! Скільки оскаржень полилось на нього до Римських Конгрегацій!

(Продовження буде)

Лука Луців

ПРО НОВІ ВИДАННЯ

Юрій А. Вудка. МОСКОВЩИНА. (Мемуарний есей). Переклад на українську мову: Вячеслав Давиденко. Мистецьке оформлення: Ростислав Глувко. Українська Видавнича Спілка, Лондон, 1978, ст. 298

Книжка Юрія Ар'є Вудки — це перша ластівка, яка свідчить про те, що між українським і еврейським народами повинна заіснувати найщиріша приязнь і співпраця, бож обидва ці народи переслідувала колись царська, а тепер ніби комуністична Росія, як про це вірно пише автор, який є першим евреєм (так він себе називає!), що так згідно з історією справедливо оцінює російську, ніби комуністичну тюрму в книжці, що її назвав „Московщина" (по-англійськи „Muscovy", а не якось інакше).

Вудка вірно спостерігає, що росіяни-в'язні ще більше екстремісти й шовіністи, як совєтський уряд, коли йде про справу „національностей", що їх поневолюється в російській тюрмі народів. Автор стрічав тільки нечисленних російських демократів, які висловлюються за незалежність України. „Соціяльна демагогія Москви" має сховати велике клясове пригнічення широких мас населення — колгоспників і робітників, а „інтернаціональна балаканина" має приховати національний гніт тих всіх народів, яких силою „приєднано" до російської імперії.

Вудка знає, що за триста років московського панування в Україні, не припиняючи, ллється кров борців за незалежність! Українці думають, що москалі украли навіть їхнє ім'я, бо в старовину Україна називалася Руссю, а на території теперішньої Росії жили угро-фінські племена. Чужинці - подорожники стверджували не раз, що Московщина — це царство аморальности і злочинности. Цю злочинність здійснювали царі Іван Лютий і Петро І, а тепер Сталін і Ленін; всі вони є імперськими святцями, бо нащадки „прощають їм всі звірства, бо тільки звірствами будуються імперії". Читач з глибоким зворушенням читає про те, як автор „під час арешту вже вірить в Бога", і щоб „знак вічного Заповіту" зазначити на своїм тілі, він сам собі зробив обрізання примітивними засобами.

Вудка не вірить, щоб Росія могла виграти війну, бо вона досі всі війни програвала, коли вона сама воювала (Японія — 1904, Фінляндія — 1940, Польща — 1920, Кримська війна — 1854-1855).

Автор щиро признається, що релігія допомогла йому витримати те все жахіття, що йому прийшлося пережити. Та вкінці він повірив, що йому відкрились небеса, і він пізнав їх цілою істотою своєю, а не розумом. Автор пізнав „абсолютне, споконвічне добро Бога". Вудка вірить, що сталося небувале чудо ізраїльської історії, що його народ повернувся на свою землю, що було передречено в стародавній Торі.

Цікавий розділ „Скитія, Русь-Україна" (257-275), в якому автор хвалить Мазепу і називає царя Петра І „деспотом і катом". Вудка пише, що росіяни вже сотки літ викорінюють українців із їхньої землі, але досі успіх лише „частковий".

Автор не вірить в те, щоб Захід допоміг народам здобути волю від російського деспота, та він вірить в те, що „Китай розіб'є совєтську імперію".

Юрій Ар'є Вудка народився 1947-го року в Павлограді, Дніпропетровської области в Україні. В 1965 році вступив до радіотехнічного інституту, а в 1969 році його заарештували за сіонізм і засудили на 7 років концтабору, після відбуття кари виїхав до Ізраїлю.

Він вірить, що теперішня совєтська шовіністична і фашистська Росія Брежнєва вже ніяким способом не зможе довго втриматися, бо всебічна криза ослабила коріння цього режиму. Совєтська імперія розвалюється ідеєю ненависти, а колись сильний потенціял російського комунізму вичерпується, ніхто там не вірить у комунізм, тільки шкільні діти. Антисемітизм має втримувати імперію від розвалу. Як довго це може тривати?

Переклад В. Давиденка дуже гарний.

ІСТОРІЯ ООЧСУ. Нарис до 30-річчя діяльности 1946—1976 Ню Йорк, Н. Й., 1977, ст. 308 Збірник. Накладом Головної Управи ООЧСУ.

Гадаємо, що це не є жадний „Збірник", бож його авторам, хоч це не зазначено на титульній сторінці, є Леонід Полтава, який написав цілу книжку, від 9-ої до 307-ої сторінки, а Ігнат М. Білинський написав тільки на двох сторінках „Передмову" (5-8) під заголовком „Тридцять років на службі українській визвольній справі".

Л. Полтава написав про те, як постала Організація Оборони Чотирьох Свобід України, про плятформу цієї організації і про її завдання. Це все на сторінках від 9-ої до 34-ої.

Дальше Л. Полтава пише про „віддзеркалення праці", цебто про з'їзди ООЧСУ, яких в роках 1946-1978 було вісімнадцять (36-158), та про видавничу діяльність цієї організації, яка має 51 Відділ в різних

(Закінчення на стор. 6)

Д-р Степан Ворох

МАТУРАЛЬНА ВЕЧІРКА ШКІЛ УКРАЇНОЗНАВСТВА НЮЙОРКСЬКОЇ МЕТРОПОЛІЇ

[1]

У суботу, 2-го червня ц.р., в Українському Народному Домі в Нюарку-Ірвінгтоні, відбулася спільна святочна ґрадуація абсольвентів п'ятьох шкіл українознавства нюйоркської метрополітальної округи. У цьому святковому вечорі брали участь школи українознавства: Т-ва „Самопоміч" з Ню Йорку, СУМА з Ню Йорку, парафії св. Михаїла з Йонкерсу Н. Й., при Церкві Пам'ятнику св. Андрея в Савт Бавнд Бруку, Н.Дж., та Т-ва „Рідна Школа" з Нюарку, Н.Дж.

Підготова цього вечора почалася ще у вересні 1978 року сходинами батьків матурантів Школи Українознавства Нюарку, на яких обрано Діловий комітет в складі: голова — інж. Іван Турянський, секретар — п-і Софія Темницька, скарбник — інж. Володимир Турянський та зв'язковий із Шкільною Радою УККА — проф. Юрій Кисілевський. Цей комітет став окружним після доповнення його інж. Степаном Скрибайлом, п. Шевчуком і п-і Стефанією Чорною, які були репрезентантами шкіл Ню Йорку, Йонкерсу та п. Олексієм Шевченком зв'язковим школи в Савт Бавнд Бруку, Н. Дж. У минулому році у подібній вечірці брали теж участь Пассейк і Джерзі Сити. Цього року у тих двох школах не було ґрадуантів.

Уже в жовтні 1978 року устійнено дату, місце відбуття вечірки, приняття, оркестру тощо. Поширений комітет відбув три зустрічі для обговорення і узгіднення основних справ зв'язаних із святочною ґрадуацією п'ятьох шкіл, а президія в міру потреби, щоб полагодити подробиці, сходилась частіше.

Святковий настрій почався з хвилиною прибутя 43-ох ґрадуантів, батьків, родин і гостей.

О годині 6-ій голова комітету інж. Іван Турянський, коротким словом, відкрив матуральну імпрезу, попросивши до проведення молитви о. Михайла Кучмяка ЧНІ — ігумена Отців Редомтористів в Нюарку і учителя релігії в Школі Українознавства в Нюарку. Після молитви, передав ведення вечором голові Т-ва „Рідна Школа" в Нюарку д-рові Степанові Ворохові, який виголосив коротку промову про „Слово-мова, зброя народу в боротьбі за своє буття". Д-р С. Ворох вказав на силу „Слова", що його поставили на сторожі свого народу Шевченко, Франко і Леся Українка, та яке стало незнищимою і побідоносною зброєю наших найновіших народних борців, що кинулись у нерівний бій за життя українського народу, взявши собі за зброю тільки „Слово-мову". Символ борця, що взяв собі за зброю „Слово-мову" — це Валентин Мороз, який незламною вірою у Слово-мову свого народу переміг найжорстокішу систему поліційної держави — найбільшої імперії в історії людства. Отож, перемога Мороза вказує на те, якою сильною зброєю обдарували ґрадуантів їхні батьки, школи українознавства у співдії з духовим проводом наших церков для того, щоб допомогти українському народові стати вільним і рівноправним членом вільних народів світу.

Знання, що його ґрадуанти — гордість нашої спільноти — одержали від шкіл українознавства, робить їх повноцінними і кориснішими громадянами цієї волелюбної американської держави, що її створив Вашінгтон і якого то закон наш геніяльний Пророк поставив нам і всьому людству, як первознак, як „Праведний Закон".

Відтак, від імени всіх ґрадуантів, виступив абсольвент школи українознавства Нюарку - Ірвінгтону Володимир Пітьо. У гарному і зворушливому виступі він подякував батькам, учителям, парохам і проводам шкіл за їхню працю, відданість і любов до учнів. В. Пітьо вказував на видані вже користі з їхніх 12-літніх трудів у вивчанні української мови і всіх інших українознавчих дисциплін. Уже нині, стоячи поза порогом кляс українознавчих шкіл, вони відчувають, що на них лежить відповідальність допомоги своєму народові, а також, що вони пізнавши його історію й культуру зможуть компетентно нести правду про український нарід і стати в передову лаву носіїв доброго його імени.

Будучи громадянами Америки, вони зможуть передати її народові своє переконання, що український нарід належить до найшляхетніших у світі і що у майбутньому він стане прикладом правильного і корисного спілкування народів.

Опісля виступила ґрадуантка школи „Самопоміч" із Ню Йорку Ліда Чорна зі словом подяки батькам, учителям і парохам. Ніжними словами вона висловила від усіх абсольвентів почування вдоволення й радости, — бож завдяки батькам і студіям українознавства вони поширили горизонт знання про свій нарід, своє славне походження, і хоч Україна далеко, вона стала нерозривною частиною їхнього світовідчування, їхнього життя та — дороговказом праці на будуче.

Заключне слово на цьому радісному вечорі сказав голова Шкільної Ради УККА д-р Роман Дражньовський. Він, говорячи про важливість системи Шкіл Українознавства, підкреслив цінність спільних ґрадуаційних вечорів, які яскравіше виявляють успіхи і наглядно видвигають у всій своїй повності осяги праці трьох найважливіших чинників у вихованні молодого покоління, а це батьки, священики й учителі. Ці спільні святкування матури школи українознавства вказують на правильність шляху, що його намітила собі громада наших педагогів і провід громадського активу у створенні українознавчих шкіл. Матуральна вечірка — це зрілі овочі суспільно громадського і научного сектора всієї нашої спільної праці. Ці вечірки наповняють серця старших дійових громадян радістю, що в їхні сліди вступають нові, надійні, молоді люди — працівники на народній ниві. Закликом до ґрадуантів натужити сили в праці для нашого народу, — закінчив слово голова Шкільної Ради.

Подякувавши д-рові Дражньовському за слово, керівник вечора представив ґрадуантам і гостям учасників святкувань, що сиділи за почесним столом, а саме: о. д-р Юрій Шумовський, — настоятель української православної Святотроїцької парафії в Ірвінгтоні, о. ігумен Михайло Кучмяк ЧНІ — парох української католицької церкви св. Івана Хрестителя в Нюарку, о. Іван Наконечний — парох української православної парафії Св. Вознесіння в Мейплвуді, о. Шевчук від української католицької церкви св. Юра в Ню Йорку, суддя Богдан Ластовецький від Т-ва „Самопоміч" в Ню Йорку, д-р Роман Дражньовський — голова Шкільної Ради УККА, д-р Ігор Гурин — секретар Шкільної Ради УККА, д-р Леся Кисілевська-Ткач-член Шкільної Ради і учителька Школи Українознавства в Нюарку, проф. Павлина Андрієнко-Данчук–директор школи СУМА в Ню Йорку і член Шкільної Ради, п-і Марія Кіцюк директор Школи Українознавства в Йонкерсі, д-р Осип Мороз учитель в Йонкерсі Школи Українознавства, п. Олексій Шевченко–заступник директора Школи Українознавства в Савт Бавнд Бруку, п. Атанас Кобрин директор Школи Українознавства „Самопоміч" в Ню Йорку, п. Олександер Воробець — учитель школи „Самопоміч" в Ню Йорку, проф. Юрій Кисілевський директор Школи Українознавства в Нюарку, мгр Володимир Сенежак — представник централі УН-Союзу і Округи УНС Нюарку і околиці, п. Григорій Омельченко-представник УБСоюзу, п-і Белла Чмух — учителька Школи Українознавства „Самопоміч" в Ню Йорку, інж. Іван Турянський-голова Ділового Комітету Матуральної Вечірки.

Опісля відбулася мистецька програма, в якій виступила ґрадуантка Школи Українознавства в Нюарку Росанна Ворох, учениця Українського Музичного Інституту, кляси фортепіяну проф. Таїси Богданської. З питомою їй ніжністю і глибоким відчуттям музики вона віддала красу творів таких українських композиторів, як Нижанківський, Степовий і Лисенко.

Відтак виступили дві ґрадуантки школи „Самопоміч" в Ню Йорку — Ліда Чорна і Христя Баранська, які відіграли на бандурах „Гей там на горі женці жнуть" і „Туга — пісня без слів". Гарне виконання, ніжність тонів національного інструменту насолоджували присутніх красою мелодій у звучанні безсмертних бандур. Обидва виступи ґрадуанток створили незатерте враження живучости українського духового життя далеко від рідної України.

Згодом, директори поодиноких шкіл українознавства з особливою урочистістю, створюючи мило-зворушливий настрій, офіційно вручували ґрадуантам дипломи матуральних свідоцтв.

[Продовження буде]

ЗВІДОМЛЕННЯ ОРГАНІЗАЦІЙНОГО ВІДДІЛУ УНСОЮЗУ

ЗА МІСЯЦЬ ЛИПЕНЬ 1979 РОКУ

ЗДОБУТКИ ОРГАНІЗАТОРІВ УНСОЮЗУ ПО ОКРУГАХ У ЛИПНІ 1979 РОКУ

Ч.В.	Організатор	Придбав у липні	Сума забезпечення	АДД	ТР-65	Разом у 1979 р.
	ОКРУГА АЛЕНТАВН					
47	Анна Гарас	7	$ 13,000	1 АДД		26
143	Анна Мандзюк	2	6,000	1 АДД		5
369	П. Крепіч	4	13,000	2 АДД		13
	Разом:	13	$ 32,000	4 АДД		—
	ОКРУГА БАЛТИМОР					
15	О. Зинюк	1	$ 1,000			2
	ОКРУГА БОСТОН					
238	Анна Ремік	1	$ 2,000			4
	ОКРУГА БОФАЛО					
137	Марія Гаразус	1	$ 1,000			9
	ОКРУГА ЧІКАГО					
22	Олена Олек	1	$ 5,000	1 АДД		8
106	А. Іванюк	1	500			16
125	Гльорія Пацюн	1	10,000			10
379	М. Семків	3	7,000	1 АДД		17
423	В. Крайник	3	3,000			3
452	Марія Сцібело	1	1,000			2
472	Стефанія Кочій	1	500			3
	Разом:	11	$ 27,000	2 АДД		
	ОКРУГА КЛІВЛЕНД					
102	М. Вобечко	1	$ 1,000			2
112	Марія Капраль	1	1,000			4
240	М. Кігічак	2	15,000	1 АДД		
	В. Дейчаківський	2	10,000	2 АДД		26
346	Я. Фішер	2	10,000	2 АДД		5
	Разом:	8	$ 37,000	5 АДД		
	ОКРУГА ДЕТРОЙТ					
30	Р. Куропась	1	$ 1,000			5
94	Р. Татарський	1	1,000			24
146	Г. Корб'як	1	5,000	1 АДД		6
167	І. Вельган	2	2,000			3
174	А. Слюсарчук	2	2,000			15
183	Д. Кошильовський	1	1,000			9
303	В. Лещук	3	3,000		1 ТР	4
341	П. Мудрий	2	10,000	2 АДД		3
	Разом:	13	$ 25,000	3 АДД	1 ТР	
	ОКРУГА ДЖЕРЗІ СИТІ					
25	Квітка Стецюк	3	$ 2,500			14
	ОКРУГА МОНТРЕАЛЬ (Канада)					
434	Олександра Дольницька	1	$ 5,000			20
	ОКРУГА НЮАРК					
133	Я. Леськів	2	$ 6,000			5
214	О. Твардовський	1	2,000			2
322	А. Кейбіда	3	4,000			3
	Разом:	6	$ 12,000			
	ОКРУГА НЮ ГЕЙВЕН					
59	Т. Сливінський	1	$ 1,000			21
277	С. Кравець	1	1,000			7
387	Ірена Олійник	1	1,000			3
	Разом:	3	$ 3,000			
	ОКРУГА НЮ ЙОРК					
6	І. Пециляк	2	$ 7,000			2
8	Марія Кульчицька	1	1,000			5
88	В. Квас	3	4,000			
	М. Куропась	4	12,000	2 АДД		8
194	М. Юзенів	2	1,000			13
200	В. Оріховський	1	2,000			14
204	В. Палідвор	1	1,000			12
211	Катерина Кобрин	2	6,000	1 АДД		3
256	В. Недошитко	1	2,000			1
267	І. Флис	1	1,000			3
327	А. Копистянський	4	4,000			19
361	С. Чума	1	1,000			3
433	Джені Завируха	1	10,000			1
489	М. Шпитко	2	2,000		2 ТР	2
	Разом:	26	$ 54,000	3 АДД	2 ТР	
	ОКРУГА НІЯГАРА (Канада)					
456	Д. Пищ	6	$ 21,000			16
	ОКРУГА ПАССЕЙК					
183	Г. Клименко	1	$ 2,000			2
	ОКРУГА ПЕРТ АМБОЙ					
155	М. Фединишин	1	$ 1,000			18
168	І. Вабин	1	1,000			3
312	Юлія Шарик	1	2,000			1
344	Олександра Яворська	2	8,000	1 АДД		2
349	М. Захарко	1	$ 1,000			6
353	В. Оріховський	2	6,000	1 АДД		6
381	В. Данько	1	25,000			15
	Разом:	9	$ 44,000	2 АДД		
	ОКРУГА ФІЛЯДЕЛЬФІЯ					
10	К. Хільченковський	1	$ 5,000	1 АДД		3
32	В. Яців	3	12,000	1 АДД		13
83	А. Кушнір	2	2,000			
	С. Гавриш	1	5,000	1 АДД		26
105	Й. Ракочий	3	2,500			4
153	І. Скіра	1	5,000			9
156	М. Новак	1	1,000			3
239	В. Винницький	6	15,000	1 АДД		20
347	Дарія Запар	2	10,000	2 АДД		26
362	Ф. Петрик	1	500			7
375	І. Даніківський	1	3,000			14
	П. Тарнавський	1	3,000			14
379	М. Нич	1	3,000			6
479	С. Гавриш	2	3,000	1 АДД		
	М. Куриляк	1	5,000			5
	Разом:	27	$ 77,500	7 АДД		
	ОКРУГА ПІТТСБУРҐ					
53	Д. Головатий	2	$ 25,000	1 АДД		7
56	П. Когут	1	1,000			10
63	М. Турко	2	8,000			12
113	І. Ярчак	2	1,500			7
120	Анна Рефт	1	1,000			2
276	С. Іваницький	5	11,000			11
	Разом	13	$ 47,500	1 АДД		
	ОКРУГА РОЧЕСТЕР					
217	Т. Кубарич	1	$ 1,000			10
316	В. Гавриляк	4	3,000			21
	Разом:	5	$ 4,000			
	ОКРУГА СКРЕНТОН					
406	М. Мартинюк	3	3,000		2 ТР	7
	ОКРУГА ШАМОКИН					
7	Олена Словік	2	$ 3,500			9
9	В. Саляк	1	1,000			1
78	І. Петрунцьо	2	5,000			3
164	Павлина Вутрей	1	5,000			24
242	Й. Чабан	5	22,000			25
	Разом:	11	$ 36,500			
	ОКРУГА СИРАКЮЗИ-ЮТИКА					
39	І. Пиндус	2	$ 6,000			5
317	М. Велич	2	1,000			2
484	В. Запаранюк	1	1,000			2
	Разом:	5	$ 8,000			
	ОКРУГА ТОРОНТО (Канада)					
49	С. Вовк	1	$ 1,000			1
401	Т. Волошин	16	102,000	6 АДД		16
432	В. Зорич	2	6,000			33
442	В. Фіцик	1	1,000			2
460	Р. Горнич	2	2,000		2 ТР	6
	Разом:	22	$112,000	6 АДД	2 ТР	
	ОКРУГА ТРОЙ					
13	П. Шевчук	3	$ 3,000			8
191	В. Колодій	1	2,000			7
	Разом:	4	$ 5,000			
	ОКРУГА ВІЛКС БЕРИ					
29	Ольга Малищак	1	$ 5,000			1
169	В. Стефурин	3	9,000			10
236	М. Скерпон	2	2,000		1 ТР	4
278	Евгенія Ваславська	1	2,000			1
	Разом:	7	$ 18,000		1 ТР	
	ОКРУГА ВІННІПЕҐ (Захід Канади)					
505	П. Волощук	1	$ 2,000			1
	ОКРУГА ВУНКАСЕТ					
206	Л. Гардінк	2	$ 6,000			4
	ОКРУГА ЯНҐСТАВН					
230	П. Ліщак	2	6,000			6
	ОКРУГА СТ. ЛУЇЗ					
284	І. Василюка	1	$ 1,000			2
	НЕОБ'ЄДНАНІ ВІДДІЛИ					
257	П. Сильчак	3	$ 3,000			4

ЗДОБУТКИ ОКРУГ УНСОЮЗУ У ЛИПНІ 1979 РОКУ

П.Ч. Округа (осідок)	Кількість Відділів	Придбано у липні	чл. членів	Разом у 1979 р. на суму	АДД
ОКРУГИ ПЕНСИЛЬВЕНІЇ					
Філядельфія	40	27	227	$ 596,500	56
Піттсбурґ	18	13	62	153,000	1
Шамокин	20	11	77	196,000	13
Алентавн	12	13	56	117,500	10
Скрентон	7	3	16	32,000	3
Вілкс Бери	9	7	18	36,500	—
Разом:	106	74	450	$ 1,131,500	83
ОКРУГА МЕРИЛЕНДУ					
Балтімор	9	1	18	$ 45,500	3
ОКРУГИ НЮ ЙОРКУ					
Ню Йорк	34	26	124	$ 263,000	16
Сиракюзи-Ютика	14	5	29	60,000	—
Рочестер	10	5	40	62,500	5
Трой	7	4	25	35,500	—
Боффало	9	1	20	33,500	—
Разом:	74	41	238	$ 454,500	21
ОКРУГИ НЮ ДЖЕРЗІ					
Нюарк	22	6	51	$ 104,500	6
Джерзі Сіті	11	3	40	86,500	6
Перт Амбой	12	9	62	561,500	5
Пассейк	7	1	8	15,000	
Разом:	52	19	161	$ 767,500	17
ОКРУГИ ІЛЛІНОЙ, МИШИҐЕН І ОГАЙО					
Чікаґо, Ілл.	34	11	107	$ 292,500	19
Детройт, Миш.	20	13	83	204,000	10
Клівленд, Огайо	21	8	90	310,000	30
Янгставн, Огайо	9	2	12	22,500	—
Разом:	84	34	292	$ 829,000	59
ОКРУГИ НОВОЇ АНГЛІЇ					
Ню Гейвен, Конн.	18	3	44	$ 77,000	—
Бостон, Масс.	6	1	10	28,000	4
Вункасет, Р. Ай.	6	2	6	19,000	1
Разом:	30	6	60	$ 124,000	5
ОКРУГИ ЗАХІДНИХ СТЕЙТІВ АМЕРИКИ					
Центральна	6	—	5	$ 11,000	—
Міннеаполіс, Мінн.	6	—	9	31,000	4
Ст. Луїз, Мо.	5	1	5	8,000	—
Разом:	17	1	19	$ 50,000	4
Необ'єднані Відділи в Америці	22	3	10	$ 15,500	—
ОКРУГИ КАНАДИ					
Торонто, Онт.	25	22	75	$ 319,500	16
Монтреаль, Квеб.	8	1	42	138,000	8
Ніяґара, Онт.	9	6	31	140,000	1
Захід Канади	19	1	19	53,000	2
Разом:	61	30	167	$ 650,500	27
Загальна сума:	455	209	1,421	$ 4,068,000	219

НАЙКРАЩІ ОРГАНІЗАТОРИ В УНСОЮЗІ, ЯКІ ПО КІНЕЦЬ ЧЕРВНЯ 1979 Р. ЗДОБУЛИ 10 АБО БІЛЬШЕ ЧЛЕНІВ

П. Ч.	Організатор	Член Відділу	Здобув членів
1.	С Гавриш	83	42
2.	Т. Волошин	432	32
3.	О. Чабан	242	25
4.	Р. Татарський	94	24
5.	Т. Вутрей	164	24
6.	М. Кігічак	240	22
7.	В. Гавриляк	316	21
8.	В. Винницький	239	20
9.	І. Фединишин	155	18
10.	М. Семків	379	17
11.	В. Зорич	432	17
12.	Олександра Дольницька	434	17
13.	А. Копистянський	327	16
14.	Д. Пищ	458	16
15.	Текля Мороз	465	16
16.	Т. Сливінський	59	15
17.	А. Слюсарчук	174	15
18.	Квітка Стецюк	25	14
19.	Дарія Запар	347	14
20.	А. Кушнір	83	13
21.	І. Пригода	200	13
22.	В. Яців	32	12
23.	М. Турко	63	12
24.	І. Одежинський	153	12
25.	Ю. Варанюк	371	12
26.	А. Іванюк	106	11
27.	М. Юзенів	194	11
28.	В. Палідвор	204	11
29.	С. Іваницький	276	11
30.	П. Крепіч	369	11
31.	І. Кнігиницький	430	11
32.	М. Хоманчук	5	10
33.	П. Когут	56	10
34.	Т. Дуда	163	10
35.	В. Стефурин	169	10
36.	Марія Дейчаківська	233	10

НАЙКРАЩІ ВІДДІЛИ В УНСОЮЗІ, ЯКІ ПО КІНЕЦЬ ЛИПНЯ 1979 Р. ЗДОБУЛИ 10 АБО БІЛЬШЕ ЧЛЕНІВ

П. Ч.	Відділ Число	Місцевість	Здобув членів
1.	432	Торонто, Онт	33
2.	47	Ветлегем, Па.	26
3.	83	Філядельфія, Па.	26
4.	240	Клівленд, Огайо	26
5.	347	Міллвіл, Н. Дж.	26
6.	242	Фраклін, Па	25
7.	94	Гамтрамк, Міч.	24
8.	164	Верник, Па.	24
9.	59	Бріджпорт, Конн.	21
10.	316	Рочестер, Н. Й.	21
11.	239	Філядельфія, Па.	20
12.	434	Монтреаль, Квібек	20
13.	327	Гемпстед, Н. Й.	19
14.	155	Перт Амбой, Н. Дж.	18
15.	379	Чікаґо, Ілл.	17
16.	106	Чікаґо, Ілл.	16
17.	401	Скарборо, Онт.	16
18.	458	Гамільтон, Онт.	16
19.	465	Ляшин, Квібек	16
20.	174	Детройт, Міч.	15
21.	381	Клярк, Н. Дж.	15
22.	25	Джерзі Ситі, Н. Дж.	14
23.	200	Озон Парк, Н. Й.	14
24.	375	Філядельфія, Па.	14
24.	375	Філядельфія, Па.	14
26.	194	Ню Йорк, Н. Й.	13
27.	369	Пальмертон, Па.	13
28.	371	Нюарк, Н. Дж.	13
29.	63	Форд Ситі, Па.	12
30.	204	Ню Йорк, Н. Й.	12
31.	430	Філядельфія, Па.	12
32.	269	Екстон, Па.	11
33.	276	Амбрідж, Па.	11
34.	5	Асторія, Н. Й.	10
35.	56	Вілінг, В. Вірдж.	10
36.	125	Чікаґо, Ілл.	10
37.	163	Філядельфія, Па.	10
38.	169	Едвардсвілл, Па.	10
39.	217	Рочестер, Н. Й.	10
40.	233	Льорейн, Огайо	10

ВАСИЛЬ ОРІХОВСЬКИЙ
головний організатор

ВЗАЄМНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ: УНС ЗАБЕЗПЕЧУЄ МАЙБУТНЄ МОЛОДІ, МОЛОДЬ ЗАБЕЗПЕЧУЄ МАЙБУТНЄ УНС

У теперішній організаційній кампанії Українського Народного Союзу окрему увагу віддається організації молоді. Забезпечення молоді в УНСоюзі має вітальну вартість, як для самої молоді, так і для УНСоюзу та всієї нашої української громади на північно - американському континенті, для їх взаємного майбутнього. Для підкреслення цієї уваги і важливости, „Свобода" публікує в цій кампанії фотознімки новопридбаних молодих членів УНСоюзу, як – очевидно – ці фотознімки нам надіслано

Петро Михайло і Джессіка Анна в горішньому ряді та Матвій Давид і Стефан Володимир Романишин в долішньому ряді, діти Євгена та Патриції Романишин, нові члени 353-го Відділу УНСоюзу в Ню Бронсвік, Н.Дж. Вписали своїх чотирьох внуків у члени УНСоюзу дідо і бабуся Стефан та Анна Романишині.

Ірена Тереса Івасишин, нова членка 200-го Відділу УНСоюзу в Озон Парку, Н.Й., та її мати Алевтина Івасишин, яка вписала доню і себе саму в члени УНСоюзу. Ірена є ученицею школи українознавства в Озон Парку.

Романа і Дарія Колодій (сестри), нові членки 163-го Відділу УНСоюзу у Філядельфії, Па., яких обдарувала союзовими грамотами їх мама Марія Колодій. Обидві сестри, Романа і Дарія, є ученицями школи українознавства та примірними пластунками.

Стефан та Андрійко Цап, нові члени 349-го Відділу УНСоюзу в Менвіл, Н.Дж. Вписали їх в члени УНСоюзу горді своїми синами батьки д-р Орест та Надя Цап, які разом з цілою родиною є членами УНСоюзу.

Антін і Наталка Галай, нові члени 430-го Відділу УНСоюзу у Філядельфії, Па., яким закупили родичі грамоти студійного забезпечення УНСоюзу.

Скат та Анджела Федаш, наймолодші члени 467-го Відділу УНСоюзу в Джанставн, Па. Вписав їх в члени УНСоюзу, набуваючи грамоти забезпечення, їх батько Петро та мати Катерина Федаш.

Дженіфер Марія та Джефрі Юрко Карач, нові члени 347-го Відділу УНСоюзу в Мілвіл, Н.Дж. Закупили для них грамоти студійного (коледжового) забезпечення УНСоюзу дідо Юрій та бабця Марія Карач

Андрій Бідяк, син Богдана і Анни Бідяк, новий член 5-го Відділу УНСоюзу в Асторії, Н.Й.

Христина Іваско, доня Володимира і Ляни Іваско, нова членка 5-го Відділу УНСоюзу в Асторії, Н.Й.

Оленка Підгорецька, доня Ярослава та Євгенії Підгорецьких, нова членка 5-го Відділу УНСоюзу в Асторії, Н.Й.

Олександра Халупа, доня д-ра Лева та Тані Халупа, нова членка 25-го Відділу УНСоюзу в Джерзі Сіті, Н.Дж. Вписала в члени УНСоюзу свою внучку бабуня Олександра Кейс, колишня працівниця „Свободи".

Сузанна Марія Гаргай, доня Володимира та Маріянни Гаргай, наймолодша членка 39-го Відділу УНСоюзу в Сиракюзах, Н.Й. Забезпечили свою внучку Сузанну в УНСоюзі дідусь та бабуся Михайло й Анна Гаргай, довголітні члени УНСоюзу.

Адріяна Янюк, доня Мотрі та Василя Янюків, нова члена 70-го Відділу УНСоюзу в Джерзі Сіті, Н. Дж.

Єлисавета Набока, доня Люди та Івана Набока, нова членка 5-го Відділу УНСоюзу в Асторії, Н.Й.

Теодор Григорій Матвіїв, син Марії та Теодора Матвіїв, новий член 5-го Відділу УНСоюзу в Асторії, Н.Й.

Олександер Богдан Гайдукевич, син д-ра Богдана і Лідії Гайдукевич, новий член 20-го Відділу УНСоюзу в Детройті, Міч.

Наталка Микицей, доня Надії та Ярослава Микицей, нова членка 32-го Відділу УНСоюзу у Філядельфії, Па. Вписала свою доню в члени УНСоюзу її мати Надія Микицей з дому Міщук.

Матвій Стефан Зелинський, син Леслі та Софії Зелинських, новий член 52-го Відділу УНСоюзу в Голіок, Масс. Вписали в члени УНСоюзу свого внука дідусь і бабуся Матвій та Анна Лончина.

Меланія Краска, доня Леонарда та Олі Краска, нова членка 94-го Відділу УНСоюзу в Детройті, Міч. Вписали свою внучку в члени УНСоюзу дідусь Іван та бабуся Роза.

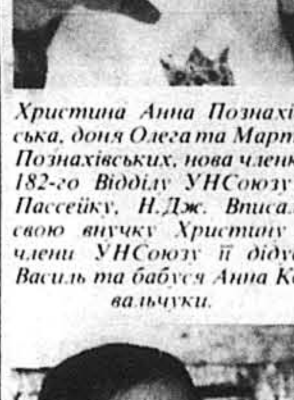
Христофер І. Білинський, син Олександра та Мадоліни Білинських, новий член 153-го Відділу УНСоюзу у Філядельфії, Па. Вписали внука Христофера в члени УНСоюзу дідусь Іван та бабуся Марія Білинські.

Кара Діяна Білинська, доня Івана та Беті Білинських, нова членка 153-го Відділу УНСоюзу у Філядельфії, Па. Вписали свою внучку в члени УНСоюзу дідо Іван та бабуня Марія Білинські.

Христина Анна Познахівська, доня Олега та Марти Познахівських, нова членка 182-го Відділу УНСоюзу в Пассейку, Н.Дж. Вписали свою внучку Христину в члени УНСоюзу її дідусь Василь та бабуся Анна Ковальчуки.

Данило Агатон Добрянський, син Андрія та Стефанії Добрянських, новий член 204-го Відділу УНСоюзу в Ню Йорку. Молоденький бандурист Данило вже пробує акомпаньювати на бандурі свому батькові, солістові Метрополітальної Опери в Ню Йорку.

Христофер Раєн Галленгрен, новий член 320-го Відділу УНСоюзу в Балтиморі, Мериленд, якого вписала в члени УНСоюзу його мати Харина Галленгрен з дому Мармаш. Дідо Володимир і бабуся Агнес Мармаш, як і всі інші члени цієї родини є членами УНСоюзу.

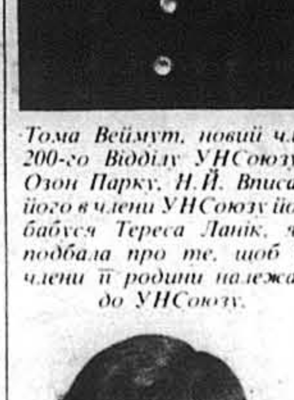
Олеся Білинська, доня Олександра та Мадоліни Білинських, нова членка 153-го Відділу УНСоюзу у Філядельфії, Па. Вписали внучку Олесю в члени УНСоюзу дідусь Іван та бабуся Марія Білинські.

Степан Потов, новий член 163-го Відділу УНСоюзу у Філядельфії, якого обдарували союзовою грамотою батьки Реймонд та Віра Потов.

Тома Веймут, новий член 200-го Відділу УНСоюзу в Озон Парку, Н.Й. Вписала його в члени УНСоюзу його бабуся Тереса Ланік, яка подбала про те, щоб всі члени її родини належали до УНСоюзу.

Юрій Пастернак, новий член 204-го Відділу УНСоюзу в Ню Йорку. Вписала його в члени УНСоюзу його мати Ольга Пастернак. Юрко є учнем Академії св. Юра, учнем школи українознавства і належить до Пласту.

Джерало Карач, наймолодший член 347-го Відділу УНСоюзу в Мілвіл, Н.Дж., для якого придбали студійне (коледжове) забезпечення в УНСоюзі дідуньо Юрій та бабця Марійка Карач.

Христя Пастернак, нова членка 204-го Відділу УНСоюзу в Ню Йорку, Н.Й. Вписала її в члени УНСоюзу її мати Ольга Пастернак. Христя ходить до української кат. школи св. Юра і належить до Пласту.

Саріна-Ліза Марандіно, доня Луїса та Валентини Марандіно, нова членка 347-го Відділу УНСоюзу в Мілвіл, Н. Дж.

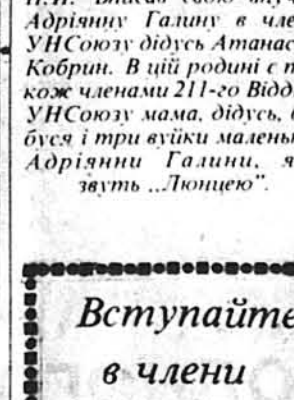
Йосиф Джеймс Сакка, новий член 347-го Відділу УНСоюзу в Мілвіл, Н.Дж. Закупила для свого сина Йосифа грамоту студійного забезпечення УНСоюзу його мати Дана Сакка.

Аманда Лейґ Мак, доня Марії та Річарда Мак, нова членка 349-го Відділу УНСоюзу в Менвіл, Н. Дж. Вписав Аманду в члени УНСоюзу її вуйко Іван Пілат.

Адріянна Галина Гірак, доня Михайла та Марії Люби Гірак з дому Кобрин, нова членка 211-го Відділу УНСоюзу в Статен Айленд, Н.Й. Вписав свою внучку Адріянну Галину в члени УНСоюзу дідусь Атанас Т. Кобрин. В цій родині є також членами 211-го Відділу УНСоюзу мама, дідусь, бабуся і три вуйки маленької Адріянни Галини, яку звуть „Люнцею".

Дарка Федаш, нова членка 467-го Відділу УНСоюзу в Джанставн, Па., яку вписали в члени, набуваючи грамоту забезпечення УНСоюзу батько Петро і мати Катерина Федаш.

Віра Оленка Сивенька, доня Йосипа та Ірени Сивеньких, нова членка 277-го Відділу УНСоюзу в Гартфорді, Конн.

Орися Андрея Лончина, наймолодша членка 479-го Відділу УНСоюзу у Філядельфії, Па., для якої закупили грамоту студійного забезпечення родичі о. Тарас і Ярослава Лончини.

Вітайте Гайденавці!

До цікавої статті проф. С. Вожаківського п.н.: „Про табір Гайденав в зв'язку зі з'їздом гімназістів", що була надрукована в двох підвалах „Свободи" чч. 178-179, хочеться й мені докинути свої „штири грейцари" Роблю це з тимбільшою приємністю, бо й мене просили мої колишні сусіди — „гайденавці" згадати про них „не злим, тихим словом"...

На основі анкетних запитників, що їх виготовили ЦПУЕН — УЦДК („Центральне Представництво Української Еміграції в Німеччині) — Український Центральний Допомоговий Комітет — Повновласник Українського Центрального Допомогово Бюра в Лондоні") така була офіційна назва тогочасного зверхнього органу української еміграції в повоєнній Німеччині), точніше: його Крайового Представництва на британську зону Німеччини з осідком в Гановері, які збереглися у моєму архіві, в картотеці під позицією „Гайденав", з датою 28-го липня 1946 року, записано ось що:

Управа табору в Гайденові: Інж. Олександер Дроздовський, 26 років, одружений — комендант табору, Ігнат Скрип — заступник коменданта, Павло Гаврилів — господарський референт, Степан Федунь — харчовий референт, Володимир Єльників — будівельний і транспортовий референт, Микола Федорович — реєстрація, Іван Ільчинський — референт приміщення, Іван Ільків — референт затруднення й праці, Григор Яловий — культурно - освітній референт, Роман Гусар — староста табору.

Церква й релігійні питання: о. д-р Филимон Побігушка, 50 років, одружений (дружина зі сином Орестом живе під сучасну пору в Ню Йорку, дочка Леся, замужем Сеник, з двоїма дітьми живе в Трентоні, Н.Дж. — додаткове пояснення ІРК) парох для українців-католиків, катехит і викладач на Українському Народному Університеті ім. Гр. Сковороди, о.проф. Ігор Губаржевський — 41 років, одружений, парох для українців православного віровизнання, катехит і викладач на У Н У, о. Андрій Мірошниченко — 50 років, одружений, о. Микита Могучий — 40 років, одружений — православні священики. Спільне церковне при міщення. Богослуження правляться назміну. Ніяких непорозумінь на цьому полі немає.

Школа й виховні справи: Передшкілля — 179 дітей, 6- виховничок. Народна школа — 4 кляси, 385- учнів, 13-учителів, директор школи — Петро Іванків, 50 років, одружений. Таборова гімназія — 189 учнів, 18 учителів, директор гімназії — проф. Леонід Бачинський 50 років, одружений. Український Народний Університет — 573 слухачі, 48 викладачів, директор УНУ — проф. Василь Лопченко, 69 років, одружений, професор фізики з 45-літньою професійною працею. Музична школа — 35 учнів, 3-ох учителів, директор школи — проф. Марія Марченко. Курси українознавства, англійської, еспанської й португальської мови, електротехнічні, технологічні, агротехнічні, садово-городничі, молочарські, пасічничі, землеміряі й шоферські. Всі допоміжні професійні курси, як і вся система навчання підпорядковані УНУ. Научна й виховна ділянка розгортається задовільно. Співпраця зразкова. Приміщення вигідні з достатнім обладнанням. Спортове й фізкультурне виховання молоді наладнане. В таборі діють і розгортають свою діяльність — станиця ПЛАСТУ й осередок СУМН-ни, спортові дружини з окремими жіночими секціями.

Медично-санітарні питання: Добре обладнана таборова амбуляторія й шпиталь. Медикаменти й лікарське приладдя постачають УННРА й англійське військове командування. Медична обслуга й санітарні умовини в таборі задовільні Лікарі: Клавдія Хохлова, 46 років, одружена, Ольга Нереяславець, 54 років, вдова, Татьяна Лопченко, 66 років, одружена. (Згодом в таборі працювали ще й лікарі: д-р Петро Онуфрик і д-р Володимир Свідерський та медична сестра В. Кейс — додаткове пояснення-ІРК). Ветеринарний лікар: д-р Володимир Помірко.

Культурно-освітня діяльність: У таборі діють: таборовий хор, два церковні хори, славнозвісний чоловічий вокальний квартет ім. М. Лисенка, жіночий вокальний квартет, балетна школа й балет, аматорський гурток й джазова оркестра. Добре вивінувана театральна заля, де відбуваються театральні й мистецькі вистави. В підготові пересувна мистецька виставка „Соборна Україна", яка обслуговатиме всі українські табори. Простора й засоблена всіма крайовими та закордонними українськими й чужомовними часописами світлиця-читальня, де проводиться навчання грамоти для неписьменних мешканців табору, голосне читання, доповіді й міжтаборові з'їзди. Таборова радіо-надавча й відборча станція з гучномовцями заінстальованими по всьому терені табору передає кожночасно оповістки й важливі комунікати та музику з грамофонних платівок. Художньо-мистецька студія виготовляє портрети українських провідних діячів. Добре обладнана таборова друкарня „Заграва" друкує молитовники, шкільні підручники, таборові часописи й бюлетені.

Побутові справи: Дорослі й працездатні мешканці табору працюють у довколишніх військових базах, майстернях, гаражах й магазинах та в німецькому господарстві й підприємствах. Заощаджені гроші складають й позичають в таборовому „Українбанку" „Чорна торгівля" (оселедцями й харчами) у висліді строгої заборони англійської й німецької влади, недозволена. Інші форми „товару — обміну" продовжаються. Численний стан населення табору у висліді постійної флюктуації (ліквідація малих таборів, переїзди й переселення в інші табори британської й американської зони Німеччини, перехід на „приватне життя" в системі німецької господарки) постійно міняється. На звітний день, 26-го лютня 1964 року число населення табору рівнялося цифрі 3,900 осіб. (Згодом, після ліквідації малих таборів, зокрема сусіднього табору „Мунстерляґер", що на звітний день нараховав 1,740 „парубків", в роках 1947-49, загальне число населення табору „Гайденав" доходило до 5,000 осіб — ІРК). Для обслуговування табору й його мешканців в таборі працюють різнородні майстерні: кузня столярня, механічна електротехічна, шевська й кравецька.

„Репатріяція": Протягом місяця лютого 1946 року в таборі проводилася, славно звісна „репатріяція на родіну". Завдяки зорганізованій протидії таборової управи й самих мешканців табору, виявлено тільки 15 осіб „зі совєтським громадянством". Одначе і з того числа нікого насильно не репатріовано.

Стільки про табір „Гайденав" подають джерельні матеріяли. Не від речі буде на цьому місці згадати про діяльність Крайового Представництва ЦПУЕН-УДК зі своїм осідком в Ганновері, Долішня Саксонія, та його делеґатурами — „кущами" у всіх більших таборах британської зони Німеччини, де найшли притулок українські скитальці. Персональний склад цього Комітету на початку розгортання своєї діяльности б 1945 - 46 році був такий: Д-р Павло Лисяк — голова, директор Мирон Луцький — заступник голови. Оба, на доноси поляків й жидів, були на початку 1946 року арештовані й конфіровані в англійських „цівіліян інтеррогейшен кемпах", д-р Степан Біляк, д-р Михайло Доскоч, ред. Степан Волинець, дир. Іван Коцур, проф Хома Рябокінь, проф. Дмитро Соловій, проф. Григор Яловий, проф. Степан Бобеляк і мгр. Іван Р. Костюк. Всі вони всяко спряли недолі українських людей, заступаючи їх перед англійською окупаційною владою й УННРА. Багато праці вклав в обороні д-ра П. Лисяка й дир. М. Луцького та інших арештованих українців, український адвокат д-р Константин Третяк.

Працюючи в структурі діяльности Крайових Представництв ЦПУЕН - УДК, УСХС, Крайової Старшини Пласту й ВРС - НЦВЦ я часто побував в таборі Гайденав та усіх таборах тодішньої британської окупаційної зони Німеччини. З великою любов'ю й пошаною згадую усіх неструджених провідних людей та його мешканців, що серед невідрадних умовин ставили вже тоді основи під побудову „України в діяспорі" З великою пошаною згадую прізвища моїх співробітників, а серед них друзів - пластунів, покійних вже: проф. д-ра Василя Плюща, проф. д-ра Євгена Ю. Пеленського, інж. Володимира Шеховича (возив нас своєю автомашиною „по всім усюдам"), д-ра Володимира Помірка, інж. Володимира Ерденбергера, маляра Анатоля Яблонського та ще живих: д-ра Теодозія Крупу, д-ра Антона Шутку, д-ра Юрія Левицького, Олександра й Лєну Матлів, інж. Надію Глинянську - Шехович, проф. Михайла Демчишина й тоді ще „меншого як сьогодні" Володимира Корнагу, його старшого брата Мирослава та надівсе відданого для української справи сумівця Василя Матвієва. Всі ми тоді „проти надії надіялись"...

Вітаючи Вас, Дорогі „гайденавські сусіди", сьогодні, після 33 років „розлуки", бажаю Вам всього добра і ще кращої долі. Та одночасно піддаю під Вашу ввічливу увагу „спасенну думку", чи не варто було в найближчому майбутньому подумати про спільну зустріч колишніх мешканців таборів британської зони Німеччини та застановитися над виданням пропам'ятної „Хроніки нашого життя в роках 1945 - 1950",. Матеріяли для такої „книги битія" й гроші на її видання напевно найдуться. Під час Вашої зустрічі подумайте над цією справою! Ви ж бо, були першими піонерами перед 33-ти роками, будьте ними й сьогодні.

Іван Р. Костюк

НА ЦІЛІ НАУКОВОГО ТОВАРИСТВА ім. ШЕВЧЕНКА в ЗСА зложили у 1978 р.:

8,105 дол. — сл. п. Д. Онищак;
5,000 дол. — сл. п. Е. Сташків;
3,000 дол. — п-ство А. П. Филипів;
1,000 дол. — сл. п. Н. Пелехович-Гайворонська;
600 дол. — п-ство В. С. Дмитренки;
по 500 дол. — П. Добрянський, О. Шенкерик в пам'ять сл. п. Р. і І. Білинських;
348 дол. — Д. Федак;
по 300 дол. — д-р Б. Гординський, сл. п. Л. Копцьо-Мурин;
225 дол. — д-р К. Кебало;
220 дол. — д-р Р. Смик;
155 дол. — д-р І. Соневицький (збірка);
по 125 дол. — „Провидіння" — Філядельфія, Д. Ткачук;
110 дол. — д-р Я. Макарушка;
по 100 дол. — д-р І. Гребеняк, В. Ґіна, Я. і С. Дуб, п. О. Карван, В. Кашніца, д-р Р. Мороз, д-р О. Оренчук, д-р І. Панчук, д-р В. Петришин, п. М. Рудницька, „Самопоміч" — Ню Йорк, п. А. Соколовська, Товариство Українських Інженерів Америки, Відділ Філядельфія, Український Народний Дім — Лорейн, інж. Б. Чайківський;
85 дол. — проф. О. Омецінський;
81 дол. — УККА — Відділ Маямі;
75 дол. — Я. Карп'як;
65 дол. — д-р Ю. Луцишин;
по 60 дол. — п. С. Бережницька, мґр. В. Рак, о. д-р С. Саболь, д-р Я. Воєвідка;
по 50 дол. — проф. д-р О. Андрушків, Ассоціяція Укр. Театр. Артистів, Д. Барна, д-р Г. Врецьона, А. Годовський, д-р І. Головінський, К. Гречак, д-р М. Грушка, інж. В. Гермак, д-р П. Ґой, К. Дубас, п-ство В. Дячуки, д-р М. Іваницький, д-р Ю. Карапінка, Т. Керницький, д-р Б. Коваль, д-р О. Кононенко, Б. Крук, п-ство М. Кузьмовичі, В. Ліщинецький, п. О. Лобачевська, п-ство інж. В. Маґун, В. Маркевич, д-р Я. Падох, Я. Пастушенко, Б. Пейн, М. Раковський, проф. Ю. Руденський, Укр. Федеральна Юнія — Рочестер, д-р В. Савчак, В. Саляк, д-р В. Стойко, А. Тропак;
по 45 дол. — д-р В. Ленцик, д-р Ю. Мачук, ген. П. Шандрук;
по 40 дол. — д-р Р. Андрушків, д-р Т. Залуцький, д-р Р. Миколаєвич, д-р І. Новосівський;
по 35 дол. — д-р М. Вацик, проф. П. Гладкий, Б. Стельмах, Т-во Укр. Сеніорів — Чікаґо, д-р В. Ящун;
по 30 дол. — проф. І. Боярська, Р. Кічоровський, д-р П. Оришкевич, д-р Р. Осінчук, „Самопоміч" Кред. Кооп. Філядельфія, д-р В. Сушків, п. О. Щудлук;
по 25 дол. — д-р О. Ашер, д-р П. Баб'як, о. В. Базилевський, проф. М. Байлова, о. І. Білянич, п. Х. Блаженко, д-р П. Богданський, д-р М. Богатюк, Братство І. Дивізії (Б. Кашуба) — Гарвард, п. А. Бухні, В. Возній, д-р О. Волянський, І. Вонсик, д-р Г. Гагарин, І. Галамай, д-р Т. Ганушевський, д-р А. Гординський, проф. С. Гординський, д-р Р. Граб, мґр. Р. Гуглевич, д-р В. Ґалан, Я. Дацків, д-р В. Душник, д-р М. Зарицький, проф. М. Зелик, Т. Зубрицький, інж. Є. Івашків, д-р С. Карпинська, інж. О. Клюфас, Т. Кордуба, д-р Б. Корчмарик, д-р Б. Кузьма, інж. С. Куропась, Р. Левицький, проф. М. Кучер, Я. Личковський, д-р М. Логаза, П. Куриленко, д-р А. Макарушка, д-р В. Ломницький, О. Макогін, п-ство інж. А. Міляничі, Відд. Ж ООЧСУ, НЮ Йорк, В. Оріховський, д-р О. Оришкевич, В. Падох, п. М. Підгорецька, інж. Н. Пінковський, Пласт, Ню Йорк, п. Н. Попель, М. Прокоп, д-р І. Ратич, д-р К. Рогозинський, д-р Б. Романенчук, д-р л. Романків, панство М. Савицькі, Д. Савдик, М. Салдан, М. Свідан, Д. Слиж-Самотулка, п. А. Соколовська, В. Сосяк, п. М. Стецюк, А. Староняк, д-р О. Стрільбицький, Союз Українок Америки — Ню Йорк, д-р Л. Ткач, Н. Угера, п-ство А. Узв'як, УНСоюз — Відділ 64, Ню Йорк, УНСоюз — Відділ 455, Асторія, Р. Федорів, д-р Б. Филипчак, інж. Д. Франкен, Кат. Церква — Бервік, Па., д-р О. Цибрівський, проф. Л. Шанковський, д-р І. Шевченко, д-р В. Шкільник, д-р М. Шпетко, К. Шонк-Русич, проф. Н. Яната;
22 дол. — о. д-р П. Шумовський;
по 20 дол. — д-р О. Богачевський, д-р П. Богданський, Л. Боднар, д-р С. Волянський, П. Дзенцьоловський, д-р М. Диміцький, о. Т. Дурбак, С. Білас-Івахів, С. Григорків, ЗУДАК — Філядельфія, П. Кисіль, д-р О. Клюфас, Я. Курдидик, І. Леско, д-р М. Лободяк, І. Макар, проф. Л. Марголіна, Н. Отаман, д-р Ю. Павлічко, д-р Р. Придаткевич, Н. Прегар, Д. Серна, В. Сорочак, п. О. Томашевська, Г. Шкляр, д-р Ю. Фединський;
по 15 дол. — д-р Т. Воробець, д-р В. Галич, д-р С. Горак, д-р І. Зелик, С. Костик, д-р В. Лев, д-р В. Луців, д-р Р. Міхняк, п. І. Пашковська, Т. Пізьо, д-р В. Прокопів, д-р М. Скальський, д-р О. Сокопишин, д-р М. Степаненко, д-р Б. Томків;
13 дол. — інж. Л. Бурачинська;
12.50 дол. — д-р В. Гуцуляк;
по 12 дол. — проф. Г. Вовк, Л. Вовк, Н. Камерон, д-р М. Стефанів;
по 10 дол. — К. Антипів, д-р О. Архімович, п-ство В. Барагура, Б. Боярський, М. Васків, І. Витвицький, М. Венгер, Р. Верес, д-р С. Воляник, д-р В. Гаєвський, П. Гладкий, д-р Б. Гнатюк, д-р П. Грицак, М. Дуб, інж. Р. Загайкевич, Б. Захарчук, Л. Ігнат, інж. М. Ільків, Б. Казанівський, інж. Л. Калинич, д-р І. Калиневич, С. Кікта, М. Кобилянський, д-р О. Коваленко, інж. Ю. Козяк, В. Копцьо, інж. С. Куропась, проф. М. Лисогір, д-р Л. Луців, В. Лучків, І. Мартинюк, д-р В. Михайлів, М. Михайлів, А. Оленик, В. Остап'як, д-р М. Папій, інж. М. Пежанський, інж. М. Раковський, д-р П. Пунда, мґр. Я. Рак, о. мср. д-р П. Скрінковський, п. В. Смаль-Стоцька, С. Смільницький, д-р І. Телюк, інж. Л. Ткач, о. І. Ткачук, А. Траска, д-р В. Шандор, М. Швед, інж. І. Фур, П. Ямняк.

Крім того зложили численні ВШ. Жертводавці пожертви по 5 долярів і менше — на цілі НТШ.

Управа Осередку Праці НТШ в Чікаґо і Ювілейний Громадський Комітет для відзначення в Чікаґо 30-річчя НТША переслали до Головної Управи НТША в Ню Йорку суму 3,910 долярів. Імена всіх тих ВШ. Жертводавців були поміщені у „Свободі" з дня 27-го січня 1979 р. ч. 20.

Управа й Екзекутива НТША в Ню Йорку щиро дякує Осередкові НТША в Чікаґо і всім поодиноким ВШ. Жертводавцям, які посередньо і безпосередньо зложили їхні датки в 1978-му році на науково-вадавничу діяльність НТША.

НТША користується податковими пільгами (текс ..кземпт статус), тому вплати членс..их вкладок і пожертви можна відтягати від податку.

ПРОСИМО ПЕРЕСИЛАТИ ВАШ! ПОЖЕРТВИ ДО:

SHEVCHENKO SCIENTIFIC SOCIETY, INC.
302-304 West 13th Street • New York, N.Y. 10014

Окружний Комітет Відділів УНСоюзу в Монтреалі, Квібек, Канада

повідомляє, що

в неділю, 30 вересня 1979 р., о год. 6-ій веч. в залі церкви Успення Божої Матері
6185 — 10th Avenue, Rosemount, Montreal, Que., Canada

відбудуться

ОРГАНІЗАЦІЙНІ ЗБОРИ

Окружного Комітету Відділів УНСоюзу МОНТРЕАЛЬСЬКОЇ ОКРУГИ

НА ПОРЯДКУ НАРАД:

1. Відкриття.
2. Перегляд-провірка організаційної праці Округи за останніх 9 місяців.
3. Обговорення осінньої організаційної кампанії, метою якої є придбати 2,000 членів до кінця цього року.
4. Обговорення загальних союзових справ.
5. Внески, запити і закриття зборів.

До участи в зборах зобов'язані предсідники, секретарі, касири, конвенційні делеґати й інші урядовці відділових управ таких Відділів:

434, 448, 465, 471, 473, 474, 475 і 492

У Зборах візьмуть участь:

Сен. Павло Юзик, гол. директор для Канади
Текля Мороз, головна радна
Теодозій Волошин, обласний організатор

Текля Мороз, *голова* — Осип Дачишин, *секретар*
Павло Дубас, *касир*

Організації Українського Визвольного Фронту міста Гартфорду, Конн.

ВРОЧИСТО ВІДЗНАЧУЮТЬ

в неділю, 23 вересня 1979 р., о год. 1 по пол. в залі Українського Народного Дому

50-ЛІТНІЙ ЮВІЛЕЙ ОУН

з участю **ПРОФ. ВАЛЕНТИНА МОРОЗА І Д-РА МИКОЛИ КЛИМИШИНА,** який виголосить головну промову.

- В мистецькій частині виступить відомий оперовий співак — баритон АНДРІЙ ДОБРЯНСЬКИЙ, маестро ЕВГЕН КУРИЛО і співочий гурток „ГОРЛИЦІ".
- До участи запрошуємо все Українське Громадянство міста Гартфорду й Околиці.
- З огляду на обмежені місця, просимо наперед купувати квитки вступу в людей, які зголосяться до Вас.

ДІЛОВИЙ КОМІТЕТ

УКРАЇНСЬКИЙ ЗОЛОТИЙ ХРЕСТ ВІДДІЛ 18-ий ім. ОЛЕНИ ТЕЛІГИ в РОЧЕСТЕРІ, Н. Й.

запрошує на

ЮВІЛЕЙНИЙ БЕНКЕТ З НАГОДИ 25-ЛІТНЬОЇ ПРАЦІ

в суботу, 22 вересня 1979 р., о год. 6:30 веч. в залі Українського Народного Дому
при 831 Джозеф Авеню в РОЧЕСТЕРІ, Н. Й.

Почесні Гості:

Д-р МАРІЯ КВІТКОВСЬКА, Голова Головної Управи УЗХ
п-ні ПАВЛИНА РІЗНИК, Голова Фонду УЗХ

Зголошення слати до **дня 15-го вересня**, на адреси:

МЕЛЯ ДМИТРІВ-БОДНАР
1020 Portland Avenue
Rochester, N.Y. 14621

СЛАВА ЗЕЛЕЗ
40 Dierdre Dr.
Rochester, N.Y. 14617

ТУРНІР НАСТІЛЬНОГО ТЕНІСУ УСЦАК

повідомляє, що

3 і 4-го листопада 1979 р. на Союзівці

відбудуться

РІЧНІ ПЕРШЕНСТВА АМЕРИКИ і КАНАДИ

Гра для молодших, юнаків, юначок, жінок, чоловіків, сеньйорів та подвійна.

Зголошення до ланкового: GEORGE CHRANEWYCH
474 Teal Plaza • Secaucus, N.J. 07094

УКРАЇНСЬКА СВІТЛИЧКА ДОПОМАГАЄ БАТЬКАМ ВИХОВУВАТИ ДІТЕЙ.

ДОВЕРШІМ ДОБРУ СПРАВУ!

Усіх їх поважали їхні сучасники і за життя свого вони хвали зазнали. Деякі з них лишили ймення, яке ще й досі з похвалами згадується.
(Книга Сираха, 44, 7-8)

З вдячністю продовжуємо проголошування прізвищ шановних жертводавців на фундацію Українського Наукового Інституту Гарвардського Університету (УНІГУ).

Список ч. 2/79

Михайло Чайківський (спадок) $3,000.00
По 1,000.00 долярів — Марія Галун-Блох, Павло М. Колтонюк, Олександер Кричик, Степан Сідлярчук.
По 500.00 долярів — Софія Гаєвська, д-р Ігор Ґалярник, Мирослава і Євген Наливайки, Володимир і Олімпія Роговські.
Теофіль Лотоцький $440.00
По 300.00 долярів — Онуфрій Зелінський, Теодор і Анна Кулчнич, Євгенія Савчук, Параскевія Сердюк, УНСоюз — Відділ 363, Олін, Н. Й., Марта Шиприкевич.
По 200.00 долярів — Петро Басалик, Ярослав Букачевський, д-р Богдан Гаврилишин, Ярослав Гура, Петро Ґула, Григорій Комарницький, Іван С. Коропецький, Михайло Міськевич, Йосиф Оришкевич, Михайлина і Дмитро Проць, Володимир Сокольський, д-р Євген і Неоніля Стецькови, УНСоюз — Відділ 46, Ню Йорк, Н. Й., д-р Богдан Цепевич, Татяна Чучман.
Степан Телеп $120.00
По 100.00 долярів — Петро Балей, Володимир Баранецький, Марія Берг, Степан Білий, Дмитро Бобеляк, д-р Данило і Розалія Богачевські, д-р Тарас й Іванна Ганушевські, Дмитро Голубець, Марко Гудяк, Дмитро Ґалонжка, д-р Теодор Дароський, Іван Демків, Йосафат Жук, Комітет — „Дрогобиччина", Микола Кравець, Олена і Мирослав Куцики, Іван і Мирослава Ліщаки, Стенлі Нанашко, Іван Пецьо, Степан Поперечний, Богдан Романенчук, Богдан Романів, Катерина і Петро Рудяки, „Самопоміч" — Балтімор, Мд., Ярослав Савчук, Маврик Свідан, Олександер Серафин, Михайло Сушко, Анна і Богдан Тарнавські, Олег С. Федишин, Семен Фесович, Василь Чайка, Андрій Чепига.

Закликаємо всіх українських людей підтримувати грошовими датками українські студії в Гарварді. Створім достатню, нерушиму фундацію для Українського Наукового Інституту Гарвардського Університету.

Чеки виповняйте, будь ласка, на: "Harvard University — Ukrainian Studies Fund." Листи висилати на адресу:

Harvard University — Ukrainian Studies Fund
1583 Massachusetts Avenue • Cambrige, Mass. 02138

Вступайте в члени УНС

Ділимося болючою вісткою, що з волі Всевишнього, 18-го червня 1979 року в Україні, на 74-му році життя, відійшов у Вічність, наш Найдорожчий

БРАТ і ВУЙКО

бл. п.

Д-р КОНСТАНТИН ЗУБИК

У глибокому смутку:

сестри:
ОЛЕНА НАЗАР
ДАРІЯ ЖАРСЬКА з чоловіком
Сестрінки і Сестрінок з родинами

КОЛИ ПОДОРОЖУЄТЕ:

- АВТОМ власним або чужим
- АВТОБУСОМ
- ПОЇЗДОМ
- ЛІТАКОМ
- чи КОРАБЛЕМ

всюди і завжди хоронить Вас

акцидентова грамота УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ!

Помер Теодор Сорока

Норт Маємі, Фла. — У четвер, 5-го липня, тут помер на 83-му році життя св. п. Теодор Сорока, колишній громадсько-суспільний діяч у Честері, Па.

Народжений в Україні, Т. Сорока прибув до ЗСА в 1913 році і проживав деякий час у Філядельфії. Згодом він переїхав до Честеру, де прожив 57 років. Він і його покійна дружина Марія були власниками малої крамниці харчів. Т. Сорока був членом-основником української православної парафії св. Марії і Українського Народного Дому. Обидвоє покійні трудились на громадській ниві, допомагаючи зокрема в 1940-их роках численним українським втікачам, які шукали притулку і праці у новій країні поселення. Т. Сорока був членом 237-го Відділу УНСоюзу.

Покійний залишив у смутку дочку Еву Юзич, сина Теодора, мол., сестер Марію Сенів у Філядельфії і Ірену та брата Антона в Україні, трьох правнуків та дальшу родину в ЗСА і в Україні.

Ділимося сумною вісткою з Рідними, Приятелями, Знайомими і Побратимами по Зброї, що 11-го вересня 1979 року, у вечірніх годинах, в одному зі шпиталів в Ню Йорку, відійшов у Вічність, на удар серця, на 80-му році життя,

наш Незабутній
ЧОЛОВІК, БАТЬКО і ДІДО

СВ. П.

ОЛЕКСАНДЕР ІВАНОВИЧ ЧЕРКАСЕВИЧ

сотник, учасник Визвольної Боротьби, бронепотягу „Чорноморець" 3-ої Залізної Стрілецької Дивізії Армії УНР, народжений в Одесі, Україна.

ПАНАХИДА в середу, 12-го вересня 1979 р., в 6-ій год. веч. в похоронному заведенні при 542 W. 153rd Street, New York, N. Y.

ПОХОРОН в п'ятницю, 14-го вересня 1979 р., між 1-2-ою по пол., на українському православному цвинтарі в Бавнд Бруку, Н. Дж.

В глибокому смутку:

дружина — ІРИНА
донька — МАРІЯ
внуки — ПЕТРО і ТАМАРА

Ділимося сумною вісткою з Рідними, Приятелями і Знайомими, що в середу, 5-го вересня 1979 року у Кергонксоні, Н. Й., з волі Всевишнього, несподівано, відійшла від нас

бл. п.

ІРИНА з ФИЛИПОВИЧІВ МАРЕНІН

ПАНАХИДА відбулася 7-го вересня 1979 р., а ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ в суботу, 8-го вересня 1979 р. в церкві Пресв. Трійці в Кергонксоні і на місці спочинку на цвинтарі св. Духа у Гемптонбурґу, Н. Й.

Усім, що поділили з нами невимовну печаль та поспішили з потіхою і допомогою — щире Спасибі.

Муж — МАР'ЯН КЛИМ
Син — ЮРІЙ з дружиною ГАЛИНОЮ і внуками ЙОСАФАТОМ, ЮРЧИКОМ і НАТАЛОЧКОЮ
Син — АНДРІЙ з дружиною ЛІДІЄЮ
Брат — Д-р РОМАН ФИЛИПОВИЧ з дружиною НОРОЮ і дітьми

В ПЕРШУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ ТРАГІЧНОЇ СМЕРТИ нашого Найдорожчого і Незабутнього СИНА і БРАТА

бл. п.

МИКОЛИ ОСТАФІЙЧУКА

кол. сумівця в Ошаві, Канада

буде відслужена

ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА

в середу, 19-го вересня 1979 року, о годині 7-ій веч. в церкві св. Юрія в Ошаві, Онт., Канада.

Родина просить про молитви за душу Покійного.

У глибокому смутку —

Батьки, Брати і Сестра

Неділя, 23-го вересня 1979 р., година 1-ша по пол.

Площа СУМ-А „Хортиця" Гантінґтон, Огайо

ЗАХОДОМ ОКРУЖНОГО КОМІТЕТУ ВІДДІЛІВ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ в КЛІВЛЕНДІ, ОГАЙО

ЮВІЛЕЙНІ СВЯТКУВАННЯ З НАГОДИ 85-РІЧЧЯ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

ПРОГРАМА
Польова Свята Літургія
Слово про УНСоюз
Мистецька програма
Спортова частина
Несподіванки

Субота, 15-го вересня 1979 року, год. 8:30 веч.

У мистецькій програмі — **ТАНЦЮВАЛЬНА ГРУПА з АСТОРІЇ**

Хореограф — **Олена Оприско**

Субота, 15-го вересня 1979 року на СОЮЗІВЦІ

ДЕНЬ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

Спеціяльна програма і вибір **„МІСС СОЮЗІВКИ" на 1980 РІК**

З А Б А В А
при звуках оркестри **СОЮЗІВКИ**
під кер. **Аліка Худолія**
і Дорка Сенчишина

Велика холоджена заля **„Веселки".**
Телефон Союзівки — **(914) 626-5641**

ПРО НОВІ ВИДАННЯ

(Закінчення зі стор. 2)

містах цієї країни і сміло може гордитися, що має найбільше число членів між нашими політичними організаціями. Про діяльність Відділів надруковано від 171-ої до 307-ої сторінки.

На шістьох сторінках вміщена стаття Вячеслава Давиденка „Вісник ООЧСУ 1947-1977". В книжці коло 90 світлин, на яких деякі діячі зняті по кількадесять разів, але, на жаль, редактора Вісника — В. Давиденка немає ані одної світлини. Ми знаємо його скромність, але його знимка повинна була бути в цій книзі про історію ООЧСУ, бож він був „сірою еміненцією" цієї організації довгі роки.

Основником і першим головою ООЧСУ був Євген Ляхович, але вже від 1948-1953 року її очолював Ігнат Білинський, який і тепер її веде, почавши від 1975 р. Головами ООЧСУ були ще Іван Вовчук (1953-1960 і 1971-1974), Іван Винник (1965-1971) і Євген Лозинський (1961-1965).

ООЧСУ може слушно хвалитися успіхами своєї праці та великим числом своїх членів, хоч це може і не подобатися іншим партіям, які не подбали про організацію своїх прихильників ще в таборах в Німеччині, сміючися з того, що тоді організовувався СУМ, якого члени і тепер становлять основу ООЧСУ.

Книжка „Історія ООЧСУ" свідчить про працю цієї організації також і в цій ділянці, що її можна б назвати „закордонною політикою", — цю ділянку критикують інші наші партії.

„Історія ООЧСУ" видана майже люксусово на гарному папері в твердій обкладинці, на синьому кольорі золотий друк. Вона буде багатим джерелом для майбутнього історика.

Появився перший...

(Закінчення зі стор. 1)

них публікацій англійською мовою з ділянок історії, літературознавства, бібліографії і інших дисциплін. Українська Наукова Фундація робить конструктивну і конкретну роботу у виданні необхідних публікацій і ширенні правди про Україну. Тисячі американських бібліотек одержали безкоштовно інформаційну брошуру УНФ „A Ріders Гайд ту Юкрейн", що рекомендує 40 найважливіших англомовних праць про Україну та подає інформації про наші найважливіші інституції. УНФ є недоходовою інституцією, звільненою від федерального податку і в своїй праці заслуговує на повну підтримку українських установ і громадянства.

Замовлення на „Українсько-Американський Індекс" зі залученням 6 долярів треба вислати на таку адресу: Ukrainian Research Foundation, Inc. 6931 S. Yosemite St. Englewood, CO 80112.

В Торонто відбудеться...

(Закінчення зі стор. 1)

ніших зв'язків із дивізійниками у Великій Британії згуртованими у СУВБ, що завершується спільним уфундуванням й участю у торжественнім відслоненні 20-го вересня ц. р. у Соборі св. Софії в Римі пропам'ятної таблиці „Українським воякам, що полягли в боротьбі за волю України", тощо.

Згідно із статутом Президія нової Головної Управи Братства на чергову трирічну каденцію повинна переїти до Канади, тому то й цей Головний Делегатський З'їзд Братства відбувається в Торонто, Канада.

На другий день, в неділю, 14-го жовтня делегати візьмуть участь о 9-ій год. ранку в Богослуженнях, що будуть відправлятися в українських католицьких та православних церквах, а після того будуть продовжуватися ділові наради З'їзду, якщо не закінчаться попереднього дня, та передача діловодства новообраній Головній Управі.

ПОМЕР ВИЗНАЧНИЙ...

(Закінчення зі стор. 1)

„Каменярі" (1926), „Веснянки" (1935). Крім того, перше в українській музичній літературі фортепіянове тріо і менші твори для фортепіяна, скрипки, сольові пісні, опера „Бар Кохба" (1926), обробки народних і стрілецьких пісень. З пізнішого періоду видатне місце посідають оркестрові твори: „Симфоніста" (1943) „Колядниця" (1944), симфонічна поема „Дніпро" (1948), „Юнацьке рондо" (1946), „Прикарпатська симфонія" (1952), концерти для скрипки з оркестрою та опера „Довбуш" (1952), він зредагував також ряд творів давніших композиторів тощо. Крім композиторської діяльности, С. Людкевич є автором багатьох наукових творів і підручників.

С. Людкевич відограв теж визначну ролю в піднесенні музичної культури, зокрема працею в музичному товаристві „Боян" і Музичному Інституті ім. М. Лисенка.

Великий успіх поселенців „Українського Села" в Апопці

Минуло два роки, як посадник містечка Апопка, привітав першого поселенця „Українського Села". Від того часу зайшли великі зміни. Прибуло багато нових родин, які побудували гарні доми і вдоволено живуть у тій тихій, здоровій, лісистій околиці Центральної Фльориди. Власники фірми — Ковальчук Степан Демянчук Володимир, Абрам Осип, подарували акрову площу, а п. Демянчук своїм коштом вибудував великий, гарний дім, щоб поселенці о ним користуватися у їхньому релігійному та культурному житті. Виходить, що Господь Бог любить поселенців „Українського Села", не тільки бо, що ми даром отримали гарну площу та дім, але найбільшим Божим даром для поселенців є о. Андрій Назаревич з дружиною Іванкою, які спочатку були у нас як гості, а тепер як постійні поселенці-емерити, при допомозі цілої громади, почали будову власного дому.

Дня 22-го липня ц. р. відбулися загальні збори Релігійно-Культурного Центру ім. св. Володимира. Збори відкрив заступник голови Богдан Чехович, попросивши о. Назаревича провести молитву. Секретар Ковальчук, який є рівнож президентом фірми, передав контракт дому і площі на власність товариства. З вдячности збори іменували фундаторів — Демянчука Володимира, Ковальчука Степана і Абрама Осипа почесними членами товариства.

На зборах обрано нову Управу в такому складі: голова — Остап Забитко, заступник — Петро Білецький, секретар україномовний — Василь Фіцик, англомовний — Генд Далі, касир — Семен Дуда, книговод — Теодор Квасницький. Контрольна комісія: Чехович Богдан, Боднарчук Теодор, Баланецький Петро. Мужі довір'я: Ізабеля Несвячена, Анна Коваль та Портер Ларі і Шевченко.

Збори доручили новій Управі звернутися зі закликом до наших сеньйорів, щоб користали з нагоди і поселювалися тут, між нами, в Центральній частині Фльориди.

Василь Фіцик

Один день на кобзарському таборі

Від 12-го до 26-го серпня ц.р. біля містечка Емлентону в Пенсилвенії на оселі „Всіх Святих" УПЦеркви в Америці, відбувся кобзарський табір. Цим цікавим, добре зорганізованим табором керував член Капелі Бандуристів ім. Т. Шевченка, Ігор Махлай. На його плечах лежав ввесь тягар організації цього унікального табору. Учасники, крім гри на бандурі, вислухали лекції на тему „Розвиток західньоевропейської музики", яку добре підготовив Юліян Китастий. Історію української музики читав Ігор Махлай. Про кобзарство читав Михайло Сердюк. Роман Рітачка вів гутірку на строєння і ремонт бандур. Всі доповідачі — члени Капелі Бандуристів ім. Т. Шевченка.

Усіх учасників табору було 55 та 8 інструкторів, яких очолював маестро Григорій Трохимович Китастий. Бандура об'єднала молодь в одну українську родину. Громада мусить бути вдячна нашій славній Капелі за цю велику громадську роботу. Завдяки керівним органам капелі п. П. Гончаренку та П. Китастому і її молодим капелянам постав цей перший табір, керований безпосередньо Капелею Бандуристів ім. Т. Шевченка.

О годині 7:30 вранці гуде сирена серед гір, неначе трембіта в Карпатах. Це знак вставання. Мляво це все відбувається. Вставати не хочеться, бо минулої ночі сиділи біля багаття аж за північ. Два гудки і рівно о 8-ій годині сніданок. Молитву „Отче наш" співають молоді голоси. Я не знаю інших таборів, щоб так гарно співали молитву перед і після їжі. А таборів бачив чимало сам, бо колись таборував.

9-та година. Гучномовець проголошує заняття. Всі розходяться по своїх групах. Лекції тягнуться до 1-ої години. Учасники поділені на п'ять основних груп. До кожної групи приділено інструктора та помічника. Інструкторський склад: Михайло Сердюк, Юліян Китастий, Роман Рітачка, Ігор Махлай, Наталка Дмитрійок, Марко Фаріон, Микола Дейчаківський і Тарас Махлай. О 11-ій годині перерив занять на короткі вказівки. Продовжується лекція із попереднього дня. Читає Юліян Китастий. Матеріял добре підготований, мова добірна і чітка. Аж тяжко повірити, що цей молодий чоловік виріс в Америці. Юліян подає зразки музики Бетговена, Баха, Моцарта на магнетофонній стрічці.

О першій годині обід. „Отче наш" співають голосніше і жвавіше. Пообідавши, група молодих дівчат співає: „Дякуємо, дякуємо аж підскакуємо". Від другої до четвертої — гра на бандурі.

Між 4-ою і 6-ою годиною вільний час. Одні спішать до річки Алегені, щоб поплавати на човнах і покупатися. Інші займаються спортом, чи відпочивають серед чудової гірської природи.

О 6-ій годині загула сирена. Вечеря. Скільки гамору, шуму, П'ять хвилин і всі мовчать. Так як і кожний раз співають молитву. По вечері лекція про строєння бандури. Розповідає Роман Рітачка. Виклад тягнеться 45 хвилин. Десять хвилин перерви. Спів. Співом керує сам Григорій Трохимович Китастий. „Перше проспівайте мені оці нотки, що на дошці" — каже Григорій Трохимович. „Ану, ще. Ну, це вже краще!" І коли всі проспівають без помилки сольфеджо, Григорій Трохимович приступає до пісні. От, сьогодні візьміть: „Бондарівну". Розповідає учасникам про зміст пісні. Каже, що ця пісня історична. Перша частина безжурна, весела, а далі трагедія української дівчини, коли заманець хоче над нею панувати. Кінець пісні трагічний Отож і співайте так. Висловіть переживання Бондарівни піснею. І просто дивуєшся, як ці діти розуміють його. Чуєте у пісні радість, безтурботність, плач і трагічний кінець. О 10-ій годині відпускають на відпочинок.

Але, де там. Всі до вогнища і там ще довго чути гамір, а далі шепіт. І десь після півночі ввесь табір замовкає.

Ми часто у наших часописах запитуємо себе: де наша молодь? Наша молодь є. Вона з нами. І тому ще раз хочу сказати, що ми маємо талановиту, здібну, розумну молодь. Якщо хто не вірить, хай прийде на концерт нашої славної Капелі Бандуристів ім. Т. Шевченка і побачить частину цієї молоді.

П. Прокопчик

В 100-ту річницю народження Симона Петлюри

У неділю 20-го травня ц.р., у осередку української православної церкви Св. Андрія Первозванного у Бавнд Бруку, відбулися урочисті відзначення та вшанування присвячені сл. п. Голові Директорії і Головному Отаманові Військ і Фльоти Української Народної Республіки Симонові В. Петлюрі в соту річницю його народження.

Соборну Архиєрейську Службу Божу відправив Блаженніший Митрополит Мстислав і Високопреосвященніший Архиєпископ Марко. Сослужили їм: голова Консисторії протопрес. А. Селепина та численне духовенство з ближчих та дальших околиць. Співав посилений хор під керівництвом проф. В. Завітневича. Патріотичне слово про Героя Симона Петлюру і його відданість українській справі виголосив сам Митрополит Мстислав.

Після відправлення Літургії, процесія з Церкви-Пам'ятника перейшла до Хреста Пам'ятника, біля якого від довших років лежить перша надгробна плита з могили покійного Головного Отамана Симона Петлюри, що привезена з Парижу. Тут біля цієї плити удекорованої гарним великим вінком і китицями червоних рож, а навколо безліччю прапорів від комбатантських організацій, молоді та товариства Прихильників УНР, — відбулася урочиста Панахида по сл. п. Симонові Петлюрі.

По відправлені Панахиди коло Хреста Пам'ятника, яку очолив Митрополит Мстислав і виголошення ним відповідного слова над символічною могилою С. Петлюри, все духовенство і вірні, на прохання Митрополита, перейшло до могили померлого півтора року тому, колишнього прем'єр-міністра Української Народної Республіки, проф. Бориса Мартоса, де було відправлено Панахиду та посвячено Пам'ятник на його могилі. Тут же перше слово над його могилою, крім Митрополита Мстислава, виголосив член опіки і збереження спадщини покійного професора — д-р С. Ворох.

Пізніше велика частина духовенства, семінаристів та вірних перейшла до недалекого готелю „Шератон", де відбулася трапеза по сл.п. Симонові Петлюрі. Молитву відчитав Владика Митрополит Мстислав, запросивши на дальше переправлення трапези д-р Ю. Криволапа. Гарну і змістовну доповідь „Симон Петлюра і Церква" прочитав студент Семінарії О. Гуцул. З черги промовляв Владика Архиєпископ Марко. Добре своїм змістом слово — привітання сказав від Державного Центру УНР, член Уряду УНР, голова Головної Управи Об'єднання Прихильників ДЦ УНР інж. Павло Лиманенко. Крім того промовляв від УРДП д-р В. Гриньо і інші. На закінчення д-р Ст. Ворох висвітлив фільм з життя кол. прем'єр-міністра проф. Бориса Мартоса вияснюючи певні взаємовідношення покійного Б. Мартоса з головним отаманом Симоном Петлюрою.

Під час трапези п-і Л. Сердюк з мистецьким хистом прочитала твір В. Стефаника „Сини", а Капеля Бандуристок ім. „Лесі Українки" відспівала пісні: — „Встала хмара з-за лиману", „У полі могила" і „Зелений гай".

Українським національним гимном „Ще не вмерла Україна" закінчено цю небувалу імпрезу присвячену сотій річниці народження Великого Сина України Симона Петлюри.

При цій нагоді Громадський Комітет всіх організацій Ньюарку — Ірвінгтону і околиць, що постав і діє з рамени УККА Ньюарку — Ірвінгтону, Н.Дж, пригадує всім українцям, мешканцям данної околиці, що Академія присвячена 100-літтю народження Голови Директорії І головного Отамана Військ Української Народної Республіки Симона В. Петлюри, який все своє життя від студентських років до своєї трагічної смерти був присвятив своєму народові, боровся за звільнення своєї Батьківщини — України від будь-якого наїздника і на своєму пості загинув трагічно 53 роки тому, маючи лише 47 років життя, відбудеться 30-го вересня ц.р. о год 4-ій по полудні, в Українськім Народнім Домі в Ірвінгтоні Н.Дж.

У цей день відбудуться скрізь по всіх церквах даної місцевости урочисті Панахиди за спокій душі сл.п. Симона Петлюри.

(К. Степовий).

„Дивізійна бараболя"

У Лігайтоні, Па., на Оселі ім. Олега Ольжича в суботу, 22-го вересня ц. р. Станиці Братства кол. вояків 1-ої Української Дивізії УНА у Філядельфії й Лігайтоні спільно влаштовують, — тепер на відміну розривкову імпрезу (а й такої треба) — традиційне дивізійне „печення бараболі".

Сповнивши цього року свої поважні статутові завдання — відзначення 35-річчя боїв під Бродами, збірки на охорону воєнних могил та інвалідів, розпродаж видань Братства, збори та з'їзди, — приходить час бодай частинно виконати також статутове завдання — дбати про товариське співжиття членства.

У тій власне цілі товариської розваги обидві Станиці Дивізійників у Лігайтоні й Філядельфії відбувають свої традиційні товарисько-розвагові „осінні маневри" під видом „дивізійного печення бараболі" в суботу, 22-го вересня ц. р. на свіжому гірському повітрі просторої гостинної Оселі ім. О. Ольжича в Лігайтоні.

Уже від 1-ої год. по полудні буде до диспозиції гостей буфет під зарядом пань-дружин дивізійників під проводом п-і Ірени Прончак (кажуть будуть печені кури, сма:кені „відбиванці-гембургери", печена бараболя з бринзею й іншими перченими додатками й різнорідними напитками, від найхолодніших до найгорячіших).

А в 9-ій год. вечора почнеться дивізійна забава аж до „пів до другої години" до гри оркестри дивізійника О. Строцького. Забавою аранжуватиме, як і попередніми роками, відомий у тому мистецькому ремеслі — Мирослав Прончак. Під час забави буде також коротка мистецька програма із виступами танцювальної групи української молоді з МекАду під керівництвом Миколи Бойчука, ця танцювальна група — це українська молодь 3,4, а то й 5-го покоління при церковній парафії в МекАду під проводом свого пароха о. Богдана Левицького, колишнього капеляна Української Дивізії.

Очевидна річ, до диспозиції гостей на нічліг є гостинні кімнати Оселі. Досвід минулого року дає сподівання, що й цього року скористають численно із нагоди погуторити на свіжому повітрі при печеній бараболі та потім розважитись й „відпочити" у танцях до пів до другої години" усі комбатанти (ніжче й вище поборового віку 70 й), громадянство та молодь, словом, всі, що такої розваги й „відпочинку" хочуть і ... що можуть.

О. Л-ий